มาตรา ๗๔๖ เมื่อใดผู้รับฝากจำต้องคืนเงินแก่เพียงเท่าจำนวนที่ฝาก ผู้ฝากจะเรียกถอนเงินคืนก่อนถึงเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ไม่ได้ ฤๅฝ่ายผู้รับฝากจะส่งคืนเงินก่อนถึงเวลานั้นก็ไม่ได้ดุจกัน

หมวด ๑
วิธีเฉภาะสำหรับผู้ประกอบโรงแรม

มาตรา ๗๔๗ เจ้าของโรงแรม ฤๅโฮเต็ล ฤๅสถานที่อื่นใดๆ อันเปนที่อยู่อาศัยสำหรับคนเดินทาง ฤๅแขกอาศัยพักอยู่โดยเสียเงินเท่านั้น ชื่อว่าเปนผู้ประกอบการเกี่ยวแก่การเดินทาง ฤๅการพยายามอันมีแก่คนเดินทาง ฤๅแขกได้พามา

เจ้าของสถานที่นั้นต้องรับผิดในการที่เครื่องใช้ของ ฤๅทรัพย์สินนั้นสูญหาย ฤๅบุบสลายไปอย่างใด ๆ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามิใช่สูญหาย ฤๅบุบสลายไปเพราะความประมาทเลินเล่อ ฤๅการผิดของตนเอง ฤๅของบุคคลอื่นซึ่งตนต้องรับผิดชอบ

มาตรา ๗๔๘ ความที่จะต้องรับผิดเพื่อเงินทองตรา ธนบัตร ตั๋วแลกเงิน ตั๋วเงิน พันธบัตร์ ใบหุ้นส่วน ใบหุ้นกู้ ประทวนสินค้า อัญญมะณี ฤๅของมีค่าอื่น ๆ อันเปนของคนเดินทาง ฤๅแขกนั้น ท่านจำกัดไว้เพียงหนึ่งร้อยบาท เว้นไว้แต่จะได้ฝากของมีค่าเช่นนี้ไว้แก่เจ้าของ ฤๅผู้ครอบครองโรงแรมนั้นโดยบอกสภาพและราคาแห่งของนั้น ๆ

ดาวน์โหลดจากระบบ Digital Library Union ... วันที่อายุ 18/02/2563

๙๔/๒๙

มาตรา ๗๔๙ ถ้าได้ฝากของมีค่าไว้แก่เจ้าของสถานที่และได้บอกราคาด้วยไซร้ เจ้าของสถานที่จะต้องรับผิดชอบในของนั้นเพียงไม่เกินกว่าราคาที่บอกไว้

มาตรา ๗๕๐ ถ้ามีคำแจ้งความปิดไว้ในโรงแรม โฮเต็ล ฤๅสถานที่อื่นทำนองเช่นว่านี้ เป็นข้อความยกเว้น ฤๅจำกัดความจะต้องรับผิดของเจ้าของไซร้ ท่านว่าความนั้นเป็นโมฆะ เว้นแต่คนเดินทาง ฤๅแขกอาศัยจะได้ตกลงด้วยชัดแจ้ง ยอมให้ยกเว้นฤๅจำกัดความรับผิดดังว่านั้น

มาตรา ๗๕๑ ความรับผิดในค่าสินไหมทดแทนเพื่อเครื่องเดินทาง ฤๅทรัพย์สินอื่นของคนเดินทาง ฤๅแขกอาศัยสูญหาย ฤๅบุบสลายนั้น ท่านว่าย่อมระงับสิ้นไปโดยล่วงความหกเดือนนับแต่วันที่คนเดินทาง ฤๅแขกอาศัยออกไปจากสถานที่นั้น

มาตรา ๗๕๒ ถ้าคนเดินทาง ฤๅแขกอาศัยไม่ใช้บำเหน็จ เจ้าของสถานที่จะใช้สิทธิเหนือเครื่องเดินทาง ฤๅทรัพย์สินอื่นของคนเดินทาง ฤๅแขกอาศัยซึ่งนำเข้าไว้ในโรงแรม โฮเต็ล ฤๅสถานที่อื่นทำนองเช่นว่านั้นก็ได้ ดังกล่าวไว้ในมาตรา ๗๔๑, ๗๔๒ และ ๗๔๔

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/120

เอกสารนี้ถูกสแกนโดยระบบห้องสมุดอัตโนมัติ โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๕

ลักษณะ ๑๑

ค้ำประกัน

หมวด ๑

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๗๕๓ อันว่าสัญญาประกันนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่าผู้ค้ำประกัน ตกลงรับจะชำระหนี้อันใดอันหนึ่งในเมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้นั้น

มาตรา ๗๕๔ อันสัญญาประกันนั้น ท่านว่าจะรับรับประกันหนี้อย่างใด ๆ แม้ที่มีเงื่อนไข ฤๅในอนาคตก็ได้

มาตรา ๗๕๕ ถ้าหนี้เป็นโมฆะ ฤๅโมฆียะ ท่านว่าสัญญาประกันก็ย่อมเป็นโมฆะ ฤๅโมฆียะไปตามหนี้

มาตรา ๗๕๖ หนี้อันเป็นโมฆียะเพราะผู้เป็นคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไร้ความสามารถนั้น ท่านว่าจะมีประกันรับได้ ถ้าในสัญญา ฤๅในพฤติการแห่งกรณีปรากฏว่าผู้ค้ำประกันได้ตกลงรับประกันต่อเจ้าหนี้เพื่อผลอันจะพึงมีเพราะขาดความสามารถ

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

Surface = ผิว
Section = ตัด
Cut = ผิวตัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ห้ามดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิง

มาตรา ๗๕๗ อันการประกันนั้นจะรับชั่วกำหนดเวลาอันจำกัด ก็จะรับเพื่อกิจการอันมีเนื่องกันไปหลายคราวก็ได้

มาตรา ๗๕๘ ท่านว่าบุคคลจะยอมเข้าเป็นผู้รับเรือน คือเป็นประกันของผู้ค้ำประกันอีกชั้นหนึ่ง ก็เป็นได้

มาตรา ๗๕๙ อันการรับประกันนั้นย่อมคุ้มถึงดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นด้วย

มาตรา ๗๖๐ ผู้ค้ำประกันย่อมรับผิดเพื่อค่าฤชาธรรมเนียมความซึ่งลูกหนี้จะต้องใช้ให้แก่เจ้าหนี้ แต่ถ้าโจทย์พ้องคดีโดยมิได้เรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้นั้นก่อนไซร้ ท่านว่าผู้ค้ำประกันหาต้องรับผิดเพื่อใช้ค่าฤชาธรรมเนียมเช่นนั้นไม่

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๗๖๑ ถ้าเมื่อบังคับตามสัญญาประกันนั้น ผู้ค้ำประกันไม่ชำระหนี้ของลูกหนี้ รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทนและอุปกรณ์จนสิ้นเชิงไซร้ หนี้ยังเหลืออยู่เท่าใด ท่านว่าลูกหนี้ยังคงรับผิดต่อเจ้าหนี้ในส่วนที่เหลือนั้น

มาตรา ๗๖๒ ลูกหนี้จะวางหลักทรัพย์เป็นประกันแทนหาผู้ค้ำประกันให้ก็ได้

หมวด ๒
ผลก่อนชำระหนี้

มาตรา ๗๖๓ ลูกหนี้ผิดนัดลงเมื่อใด ท่านว่าเจ้าหนี้ชอบที่จะเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ได้แต่นั้น

มาตรา ๗๖๔ ผู้ค้ำประกันไม่จำต้องชำระหนี้ก่อนถึงเวลากำหนดที่จะชำระ แม้ลูกหนี้จะได้เสียประโยชน์แห่งเงื่อนเวลาไปแล้ว

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๙๙

มาตรา ๗๖๕ ผู้ค้ำประกันชอบที่จะขอเฉลี่ยลูกหนี้เข้ามาในคดีได้ เพื่อศาลจะได้วินิจฉัยว่าความรับผิดของผู้ค้ำประกันต่อเจ้าหนี้มีเพียงไร และความรับผิดของลูกหนี้ต่อผู้ค้ำประกันมีเพียงไร

มาตรา ๗๖๖ ศาลจะไม่บังคับให้เจ้าหนี้ยึดทรัพย์ของลูกหนี้ก่อนบังคับแก่ผู้ค้ำประกันเพียงแต่ข้อความเหล่านี้ได้ คือว่า

(๑) ลูกหนี้นั้นมีทางที่จะชำระหนี้ได้ทั้งหมด หรือชำระได้เพียงบางส่วน และ

(๒) การที่จะบังคับให้ลูกหนี้ชำระหนี้นั้นจะไม่เป็นการยากไร้

ศาลจะสั่งบังคับการชำระหนี้ก่อนที่ได้ยึดทรัพย์ของผู้ค้ำประกันแล้วก็ศาลจะเห็นสมควร

มาตรา ๗๖๗ ถ้าหนี้มีประกันด้วยทรัพย์เป็นประกันอยู่ด้วยไซร้ ผู้ค้ำประกันชอบที่จะบังคับให้เจ้าหนี้บังคับเอาแก่ทรัพย์ที่เป็นประกันนั้นก่อนได้

มาตรา ๗๖๘ ถ้าผู้ค้ำประกันหลายคนผูกพันเป็นประกันร่วมกันกับลูกหนี้ไซร้ ท่านว่าผู้ค้ำประกันนั้นมีความรับผิดเป็นประกันร่วมกัน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๗๖๙ ถ้าหนี้รายเดียวกันมีผู้ค้ำประกันหลายคนไซร้ ท่านว่าผู้ค้ำประกันนั้น ๆ ย่อมรับผิดร่วมกันต่อเจ้าหนี้ เพียงกำหนดที่ระบุไว้ในสัญญาประกันแห่งตน ๆ

ในระหว่างผู้ค้ำประกันด้วยกันนั้น ท่านว่าผู้ค้ำประกันแต่ละคนจะต้องใช้หนี้ที่ขาดชำระตามส่วนซึ่งตนรับประกันไว้มากแลน้อย

ถ้าและมิได้มีกำหนดจำนวนที่ประกัน ผู้ค้ำประกันก็ต้องรับชำระหนี้ที่ค้างชำระคนละส่วนเสมอกัน

มาตรา ๗๗๐ อายุความสดุดหยุดลงเป็นโทษแก่ลูกหนี้นั้นย่อมเป็นโทษแก่ผู้ค้ำประกันด้วย

หมวด ๓
ผลภายหลังชำระหนี้

มาตรา ๗๗๑ ผู้ค้ำประกันซึ่งได้ชำระหนี้ ~~ย่อมจะได้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ในอันที่จะได้รับชดใช้จากลูกหนี้ และรับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้นั้นตามที่เป็นอยู่ในขณะที่ชำระหนี้นั้น แต่ทั้งนี้ผู้ค้ำประกันหาอาจจะใช้สิทธิเช่นนี้เพื่อเสียหายแก่เจ้าหนี้ได้ไม่~~

มาตรา ๗๗๒ นอกจากข้อต่อสู้ซึ่งผู้ค้ำประกันมีต่อเจ้าหนี้นั้น ท่านว่าผู้ค้ำประกันยังอาจยกข้อต่อสู้ทั้งหลายซึ่งลูกหนี้มีต่อเจ้าหนี้ขึ้นต่อสู้ได้ด้วย

มาตรา ๗๗๓ ผู้ค้ำประกันซึ่งละเลยไม่ยกข้อต่อสู้ของลูกหนี้ขึ้นต่อสู้เจ้าหนี้นั้น ท่านว่าเขาสงวนสิทธิที่จะได้รับชดใช้จากลูกหนี้เพียงเท่าที่ไม่ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้ว่ามีข้อต่อสู้เช่นนั้น และที่ไม่รู้นั้นมิได้เป็นเพราะความผิดของตนด้วย

มาตรา ๗๗๔ เมื่อผู้ค้ำประกันไม่แจ้งความให้ลูกหนี้ทราบว่าตนได้ชำระหนี้ และลูกหนี้มาชำระหนี้นั้นโดยไม่รู้ความไปรษณีย์ ท่านว่าผู้ค้ำประกันไม่ชอบที่จะได้รับชดใช้จากลูกหนี้

ผู้ค้ำประกันได้แต่จะฟ้องเจ้าหนี้ในฐานได้ลาภมิควรได้เท่านั้น

มาตรา ๗๗๕ ถ้าเจ้าหนี้ทำให้หลักทรัพย์ที่ให้เป็นประกันการชำระหนี้เสื่อมเสีย ฤาสูญหายลงไปรษณีย์ ท่านว่าผู้ค้ำประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดเพียงความเสียหายที่ตนได้รับเพราะเหตุนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura [redacted] 16/07/2563

หมวด ๔
ความระงับสิ้นไปแห่งการประกัน

มาตรา ๗๗๖ เมื่อใดหนี้ของลูกหนี้ระงับสิ้นไป ท่านว่าผู้ค้ำประกันก็หลุดพ้นจากความรับผิดในขณะนั้น

มาตรา ๗๗๗ ถ้าได้ให้ประกันเพื่อกิจการอันเนื่องกันไปหลายคราว ผู้ค้ำประกันอาจเลิกการประกันเพื่อคราวอันเป็นอนาคตได้ โดยบอกกล่าวความประสงค์นั้นแก่เจ้าหนี้

ในกรณีเช่นนี้ ท่านว่าผู้ค้ำประกันไม่ต้องรับผิดในกิจการที่ลูกหนี้กระทำลงภายหลังคำบอกกล่าวนั้นได้ไปถึงเจ้าหนี้

มาตรา ๗๗๘ การประกันที่ให้เพื่อกิจการของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ฤๅห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้น ท่านว่าย่อมระงับสิ้นไปเพื่อเวลาอนาคต ถ้าแม้ว่าห้างหุ้นส่วนนั้นได้เปลี่ยนชื่อห้าง

แต่การประกันย่อมไม่ระงับสิ้นไปเพราะเปลี่ยนตัวผู้ถือหุ้น ฤๅเปลี่ยนวัตถุที่ประสงค์ของห้างหุ้นส่วน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๗๗๙ ถ้าได้ใช้ประกันหนี้อันจะต้องชำระณเวลามีกำหนดแน่นอน และเจ้าหนี้ยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ไซร้ ท่านว่าผู้ค้ำประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิด

แต่ถ้าผู้ค้ำประกันได้ยินยอมในการผ่อนเวลาก็ดี ถ้าศาลอนุญาตผ่อนเวลาก็ดี ท่านว่าผู้ค้ำประกันหาหลุดพ้นจากความรับผิดไม่

มาตรา ๗๘๐ ผู้ค้ำประกันจะขอชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ตั้งแต่เมื่อถึงกำหนดชำระก็ได้

ถ้าเจ้าหนี้ไม่ยอมรับชำระหนี้ ผู้ค้ำประกันก็เป็นอันหลุดพ้นจากความรับผิด

ลักษณ ๑๒
จำนอง

หมวด ๑
บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๗๘๑ อันว่าสัญญาจำนองนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้จำนอง ตกลงจะเอาทรัพย์สินตราไว้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับจำนอง เป็นประกันการชำระหนี้ มิจำต้องส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้ไว้แก่ผู้รับจำนอง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ผู้รับจำนองชอบที่จะได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่จำนองก่อนเจ้าหนี้สามัญ มิพักต้องพิเคราะห์ว่ากรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นจะได้โอนไปยังบุคคลภายนอกแล้วฤๅหาไม่

มาตรา ๗๘๒ อันอสังหาริมทรัพย์นั้น ว่าจำนองได้ไม่ว่าประเภทใด ๆ

สังหาริมทรัพย์อันจะกล่าวต่อไปนี้ก็อาจจำนองได้ดุจกัน หากว่าได้จดทะเบียนไว้แล้วตามกฎหมาย คือ

(๑) เรือกำปั่น ฤๅเรือที่มีรวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ ฤๅเรือยนต์ที่มีรวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป

(๒) แพ

(๓) สัตว์พาหนะ

(๔) สังหาริมทรัพย์อื่นใด ๆ ซึ่งกฎหมายหากบัญญัติไว้ให้จดทะเบียนเฉภาะการ

มาตรา ๗๘๓ ทรัพย์สินอันจะโอนกันมิได้นั้น ท่านว่าหาอาจจำนองได้ไม่

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๙๙

มาตรา ๗๘๔ สัญญาจำนองต้องระบุทรัพย์สินซึ่งจำนอง

มาตรา ๗๘๕ ทรัพย์สินไม่ว่าอย่างใด ๆ นอกจากผู้เป็นเจ้าทรัพย์ในปัจจุบันจะจำนองเองได้ ท่านว่าใครอื่นจะจำนองหาได้ไม่

มาตรา ๗๘๖ บุคคลมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินแต่ภายในบังคับเงื่อนไขเช่นใด จะจำนองทรัพย์สินนั้นได้แต่ภายในบังคับเงื่อนไขเช่นนั้น

มาตรา ๗๘๗ ~~อันสัญญาจำนองนั้นท่านว่าจะทำเพื่อประกันหนี้อย่างใด ๆ แม้ที่มีเงื่อนไขฤๅหนี้ในอนาคตก็ได้~~

มาตรา ๗๘๘ ถ้าหนี้เป็นโมฆะ ฤๅโมฆียะ ท่านว่าสัญญาจำนองซึ่งเป็นประกันก็ย่อมเป็นโมฆะ ฤๅโมฆียะไปตามหนี้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๗๔๙ ทรัพย์สินซึ่งจำนองจะตกไว้เป็นประกันการชำระหนี้รายใด ต้องระบุลงทรัพย์นั้นไว้ให้ปรากฏในหนังสือสัญญาจำนอง และลงจำนวนเงินเป็นตัวเลขด้วย

ถ้าหนี้นั้นมิได้มีจำนวนแน่นอน ท่านให้คู่สัญญากำหนดลงไว้ว่า ทรัพย์สินซึ่งจำนองนั้น ควรไว้เป็นประกันสำหรับจำนวนสูงสุดเพียงเท่าใด

มาตรา ๗๕๐ บุคคลคนหนึ่งจะจำนองทรัพย์สินไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ก็ให้ทำได้

มาตรา ๗๕๑ ทรัพย์สินหลายสิ่งมีเจ้าของคนเดียว, หรือหลายคนจะจำนองเพื่อประกันการชำระหนี้แต่รายหนึ่งรายเดียว ท่านก็ให้ทำได้

และในการนี้คู่สัญญาจะตกลงกันดังต่อไปนี้ก็ได้ คือว่า

(๑) ให้ผู้รับจำนองใช้สิทธิบังคับเอาแก่ทรัพย์สินซึ่งจำนองตามลำดับอันระบุไว้

(๒) ให้ถือเอาทรัพย์สินแต่ละสิ่งเป็นประกันหนี้เฉพาะแต่ส่วนหนึ่งส่วนใดที่ระบุไว้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๗๙๒ ตราบใดหนี้ยังไม่ถึงกำหนดชำระ ผู้จำนองจะยอมตกลงว่า ถ้าไม่ชำระหนี้ ให้ผู้รับจำนองเข้าเป็นเจ้าของทรัพย์สินซึ่งจำนอง ฤๅว่าให้จัดการแก่ทรัพย์สินนั้นเป็นประการอื่นอย่างใด นอกจากที่บัญญัติไว้ว่าด้วยการบังคับจำนอง (มาตรา ๗๙๐) นั้นหาได้ไม่

มาตรา ๗๙๓ แม้ถึงว่ามีข้อสัญญาเป็นอย่างอื่นก็ตาม ทรัพย์สินซึ่งจำนองไว้แก่บุคคลคนหนึ่งนั้น ท่านว่าจะเอาไปจำนองแก่บุคคลอีกคนหนึ่งในระหว่างเวลาที่สัญญาก่อนยังมีอายุอยู่ก็ได้

แต่สัตว์พาหนะจะจำนองซับซ้อนไม่ได้

มาตรา ๗๙๔ ผู้สัญญาจำนองจะตกลงกันให้ชำระหนี้เป็นงวด ๆ ก็ได้

มาตรา ๗๙๕ อันสัญญาจำนองนั้น ท่านว่าต้องทำเป็นหนังสือต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ และลงทะเบียนตามระเบียบสำหรับการนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

82/156

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๕/159

หมวด ๒
สิทธิจำนองครอบเพียงใด

มาตรา ๗๔๖ ทรัพย์สินซึ่งจำนองย่อมเป็นประกันเพื่อการชำระหนี้กับทั้งค่าอุปกรณ์ต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) ดอกเบี้ย

(๒) ค่าสินไหมทดแทนในการไม่ชำระหนี้

(๓) ค่าฤชาธรรมเนียมในการบังคับจำนอง

มาตรา ๗๔๗ สิทธิจำนองย่อมครอบไปถึงบันดาทรัพย์สินซึ่งจำนองหมดทุกสิ่ง แม้จะได้ชำระหนี้แล้วบางส่วน

มาตรา ๗๔๘ แม้ว่าทรัพย์สินซึ่งจำนองจะแบ่งออกเป็นหลายส่วนก็ตาม ท่านว่าสิทธิจำนองก็ยังคงครอบไปถึงส่วนเหล่านั้นหมดทุกส่วนด้วยกันอยู่นั่นเอง

ถึงกระนั้นก็ดี ถ้าผู้รับจำนองยินยอมด้วย ท่านว่าจะโอนทรัพย์สินส่วนหนึ่งส่วนใดไปปลอดจากสิทธิจำนองก็ให้ทำได้ แต่ความยินยอมของผู้รับจำนองดังว่านี้หากมิได้จดทะเบียน ท่านว่าจะยกเอาขึ้นเป็นข้อต่อสู้แก่ผู้ซื้อสิทธิของผู้รับจำนองนั้นหาได้ไม่

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๗๙๙ สิทธิจำนองย่อมครอบไปถึงทรัพย์สินทั้งปวงอันติดพันอยู่กับทรัพย์อันจำนองนั้นเป็นอันเดียวกันนั้น ภายในบังคับแห่งข้อจำกัดไว้ในสามมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๘๐๐ สิทธิจำนองเหนือที่ดินไม่ครอบไปถึงเรือนโรงอันผู้จำนองปลูกสร้างลงในที่ดินภายหลังวันจำนอง เว้นแต่จะมีข้อความกล่าวไว้โดยเฉพาะในสัญญาว่าให้ครอบไปถึง

แต่กระนั้นก็ดี ผู้รับจำนองจะให้ขายเรือนโรงนั้นรวมไปกับที่ดินด้วยก็ได้ แต่บุริมสิทธิของผู้รับจำนองมิให้ครอบไปถึงราคาที่ขายได้แห่งเรือนโรงนั้น

มาตรา ๘๐๑ สิทธิจำนองเหนือเรือนโรง ฤๅสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นซึ่งได้ทำขึ้นไว้บนดิน ฤๅใต้ดิน ในที่ดินอันเป็นของคนอื่นเขานั้น ย่อมไม่ครอบไปถึงที่ดินนั้นด้วย ฉันใดกลับกันก็ฉันนั้น

มาตรา ๘๐๒ สิทธิจำนองไม่ครอบไปถึงดอกผลแห่งทรัพย์สินซึ่งจำนอง เว้นแต่ในเมื่อผู้รับจำนองได้บอกกล่าวแก่ผู้จำนอง ฤๅผู้รับโอนแล้วว่าจำนองจะบังคับจำนอง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของผู้รับจำนองและผู้จำนอง

มาตรา ๘๐๓ ภาระจำยอมฤๅทรัพย สิทธิอันก่อให้เกิดขึ้นเหนือทรัพย์สินซึ่งจำนอง ด้วยสัญญาฤๅพินัยกรรม เป็นเหตุให้ทรัพย์สินซึ่งจำนองเสื่อมราคานั้น ถ้าว่าจดทะเบียนภายหลังจดทะเบียนจำนอง ท่านมิให้ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ผู้รับจำนอง เว้นแต่ผู้รับจำนองจะได้ยินยอมให้ทำสัญญาฤๅพินัยกรรมเช่นนั้น

มาตรา ๘๐๔ ถ้าทรัพย์สินซึ่งจำนองบุบสลาย ฤๅถ้าทรัพย์สินซึ่งจำนองแต่สิ่งใดสิ่งหนึ่งสูญหาย ฤๅบุบสลาย เป็นเหตุให้ไม่เพียงพอแก่การประกันไซร้ ท่านว่าผู้รับจำนองจะบังคับจำนองเสียในทันทีก็ได้ เว้นแต่เมื่อเหตุนั้นมิได้เป็นเพราะความผิดของผู้จำนอง และผู้จำนองก็เสนอจะจำนองทรัพย์สินอื่นแทนให้มีราคาเพียงพอ ฤๅเสนอจะรับซ่อมแซมแก้ไขความบุบสลายนั้นภายในเวลาอันสมควรแก่เหตุ

มาตรา ๘๐๕ ผู้จำนองใดได้จำนองทรัพย์สินไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ แล้วและเข้าชำระหนี้เสียเองแทนลูกหนี้ เพื่อจะป้องมิให้ต้องบังคับจำนอง ท่านว่าผู้จำนองนั้นชอบที่จะได้รับเงินใช้คืนจากลูกหนี้ ตามจำนวนที่ตนได้ชำระไป

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ถ้าว่าต้องบังคับจำนอง ท่านว่าผู้จำนองชอบที่จะได้รับเงินใช้คืนจากลูกหนี้ ตามจำนวนซึ่งผู้รับจำนองจะได้รับใช้หนี้จากการบังคับ[illegible]สิทธิจำนองนั้น

มาตรา ๘๐๖ เมื่อบุคคลสองคน ฤๅกว่านั้นต่างได้จำนองทรัพย์สินแห่งตนเพื่อประกันหนี้แต่รายหนึ่งรายเดียว อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ และมิได้ระบุลำดับไว้ไซร้ ท่านว่าผู้จำนองซึ่งได้เป็นผู้ชำระหนี้ ฤๅเป็นเจ้าของทรัพย์สินซึ่งต้องบังคับ[illegible]สิทธิจำนองนั้น หามีสิทธิจะไล่เบี้ยเอาแก่ผู้จำนองอื่น ๆ ต่อไปได้ไม่

มาตรา ๘๐๗ ถ้าบุคคลคนหนึ่งได้จำนองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ และเจ้าหนี้ยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้นั้นไซร้ ท่านว่าผู้จำนองก็ย่อมเป็นอันหลุดพ้น

แต่ถ้าผู้จำนองได้ตกลงด้วยในการผ่อนเวลานั้นก็ดี ฤๅว่าศาลได้อนุญาตให้ผ่อนเวลาก็ดี ผู้จำนองก็หาหลุดพ้นดังว่านั้นไม่

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๐๑

มาตรา ๘๐๔ ถ้าบุคคลคนหนึ่งได้จำนองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ท่านว่าผู้จำนองชอบที่จะขอปฏิบัติการชำระหนี้ต่อผู้รับจำนองได้ตั้งแต่เวลาถึงกำหนดชำระหนี้เป็นต้นไป

ถ้าผู้รับจำนองไม่ยอมรับชำระหนี้ ผู้จำนองก็ย่อมเป็นอันหลุดพ้นไป

มาตรา ๘๐๕ เมื่อบุคคลหลายคนต่างได้จำนองทรัพย์สินแห่งตนเพื่อประกันหนี้แต่ละรายหนึ่งรายเดียวอันบุคคลอื่นจะต้องชำระ และได้ระบุลำดับไว้ด้วยไซร้ ท่านว่าการที่ผู้รับจำนองยอมปลดหนี้ให้แก่ผู้จำนองคนหนึ่งนั้น ย่อมทำให้ผู้จำนองคนหลัง ๆ ได้หลุดพ้นด้วยเพียงขนาดที่เขาต้องรับความเสียหายแต่การนั้น

หมวด ๔

การบังคับจำนอง

มาตรา ๘๐๖ ในกรณีไม่ชำระหนี้ ผู้รับจำนองชอบที่จะได้บังคับจำนองดังจะพรรณนาไว้ในมาตราทั้งหลายต่อไปนี้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๑๑ ผู้รับจำนองต้องมีจดหมายบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ก่อนว่าให้ชำระหนี้ภายในเวลาอันควร ซึ่งกำหนดให้ในคำบอกกล่าวนั้น ถ้าและลูกหนี้ละเลยไม่ปฏิบัติตามคำบอกกล่าว ผู้รับจำนองจะร้องขอต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวต่อไปนี้ก็ได้ คือ

(๑) ให้ยึดทรัพย์สินซึ่งจำนองและขายทอดตลาด

(๒) ให้โอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินซึ่งจำนองนั้นให้แก่ตน

มาตรา ๘๑๒ ท่านห้ามมิให้ศาลมีคำสั่งโอนทรัพย์สินให้แก่เจ้าหนี้ในเมื่อความปรากฏดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ลูกหนี้ขาดส่งดอกเบี้ยเป็นเวลายังไม่ถึงห้าปี

(๒) ผู้จำนองได้แสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลแล้วว่าราคาทรัพย์สินนั้นท่วมจำนวนเงินอันค้างชำระ

(๓) ยังมีการจำนองรายอื่น ฤาบุริมสิทธิอื่นได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวนี้เอง

มาตรา ๘๑๓ เมื่อทรัพย์สินอันหนึ่งอันเดียวได้จำนองแก่ผู้รับจำนองหลายคนด้วยกัน ท่านให้ถือลำดับผู้รับจำนองเรียงตามวันและเวลาจดทะเบียน และผู้รับจำนองคนก่อนจักได้รับใช้หนี้ก่อนผู้รับจำนองคนหลัง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

96/143

มาตรา ๘๑๕ อันผู้รับจำนองคนหลังจะบังคับตามสิทธิของตนให้เสียหายแก่ผู้รับจำนองคนก่อนนั้น ท่านว่าหาอาจทำได้ไม่

มาตรา ๘๑๕ ทรัพย์สินซึ่งจำนองขายทอดตลาดได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใด ท่านให้จัดใช้แก่ผู้รับจำนองเรียงตามลำดับ และถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีก ก็ให้ส่งมอบแก่ผู้จำนอง

มาตรา ๘๑๖ ถ้าโอนทรัพย์สินซึ่งจำนองนั้นไปนี้ และราคาทรัพย์สินนั้นมีประมาณต่ำกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระกันอยู่ก็ดี ฤๅถ้าเอาทรัพย์สินซึ่งจำนองออกขายทอดตลาดใช้หนี้ ได้เงินจำนวนสุทธิน้อยกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระกันอยู่นั้นก็ดี เงินยังขาดจำนวนอยู่เท่าใด ท่านว่าลูกหนี้ต้องใช้จงครบ

มาตรา ๘๑๗ ถ้าจำนองบทหนึ่งครอบไปถึงทรัพย์สินหลายสิ่ง และไม่ได้กำหนดลำดับไว้ไซร้ ท่านว่าผู้รับจำนองจะบังคับตามสิทธิจำนองของตนแก่ทรัพย์สินนั้น ๆ สิ่งใดบ้างก็ได้ตามแต่จะเลือก แต่ท่านห้ามมิให้ทำเช่นนั้นแก่ทรัพย์สินมากสิ่งกว่าที่จำเป็นเพื่อใช้หนี้ตามสิทธิแห่งตน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๑๘ ผู้รับจำนองคนใดจำนงจะบังคับจำนองเอาแก่ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจำนอง ท่านว่าต้องมีจดหมายบอกกล่าวความจำนงนั้นแก่ผู้รับโอนล่วงหน้าเดือนหนึ่งก่อน แล้วจึงจะขอต่อศาล

หมวด ๕

สิทธิและหน้าที่ของผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจำนอง

มาตรา ๘๑๙ ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจำนองจะไถ่ถอนจำนองก็ได้ ถ้าหากมิได้เป็นตัวลูกหนี้ ฤๅผู้ค้ำประกัน ฤๅเป็นทายาทของลูกหนี้ ฤๅผู้ค้ำประกัน

มาตรา ๘๒๐ ผู้รับโอนจะไถ่ถอนจำนองเมื่อใดก็ได้ แต่ถ้าผู้รับจำนองได้บอกกล่าวว่ามีจำนงจะบังคับจำนองไซร้ ผู้รับโอนต้องไถ่ถอนจำนองภายในเดือนหนึ่งนับแต่วันรับคำบอกกล่าว

มาตรา ๘๒๑ ผู้รับโอนซึ่งประสงค์จะไถ่ถอนจำนองต้องเสนอว่าจะใช้เงินตามจำนวนซึ่งตนเห็นสมควรแก่เจ้าหนี้บันดาที่ได้จดทะเบียนหมดทุกคน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

~~มาตรา ๘๒๒~~ คำเสนอนั้นให้แจ้งข้อความทั้งหลายต่อไปนี้ คือ

(๑) ตำแหน่งแหล่งที่และลักษณแห่งทรัพย์สินซึ่งจำนอง

(๒) วันซึ่งโอนกรรมสิทธิ์

(๓) ชื่อเจ้าของเดิม

(๔) ชื่อและที่อยู่ของผู้รับโอน

(๕) จำนวนเงินที่เสนอว่าจะใช้

(๖) คำณวนยอดจำนวนเงินที่ค้างชำระแก่เจ้าหนี้คนหนึ่ง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์และจำนวนเงินที่จะจัดเป็นส่วนใช้แก่บันดาเจ้าหนี้ตามลำดับกัน

อนึ่งให้คัดสำเนารายงานจดทะเบียนของเจ้าพนักงานในเรื่องทรัพย์สินซึ่งจำนองนั้น อันเจ้าพนักงานรับรองว่าเป็นสำเนาถูกถ้วนสอดส่งไปด้วย

มาตรา ๘๒๓ ถ้าเจ้าหนี้สนองรับคำเสนอหมดทุกคนไซร้ การจำนองและบุริมะสิทธิบันดามีก็ย่อมเป็นอันได้ไถ่ถอนเมื่อใช้เงินตามจำนวนที่เสนอว่าจะใช้นั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๒๔ ถ้าเจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดไม่ยอมรับคำเสนอ เจ้าหนี้คนนั้นจะมีคำบอกกล่าวต่อศาลภายในเดือนหนึ่งนับแต่วันมีคำเสนอเพื่อให้ศาลสั่งขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งจำนองนั้น แต่ต้องบอกกล่าวการขายทอดตลาดให้ผู้รับโอนและจำเลยอื่น ๆ ทั้งหมดทราบด้วย

ผู้รับโอนจะเข้าสู้คดีในการขายทอดตลาดนั้นได้

มาตรา ๘๒๕ ถ้าเงินจำนวนสุทธิที่ได้ในการขายทอดตลาดไม่เต็มจำนวนเงินที่ผู้รับโอนเสนอว่าจะใช้ เจ้าหนี้จะต้องขอให้ขายทอดตลาดต้องรับใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในการขายทอดตลาดนั้น

มาตรา ๘๒๖ ถ้าเจ้าหนี้คนใดไม่ตอบคำเสนอของผู้รับโอนภายในเดือนหนึ่งนับแต่วันมีคำเสนอไซร้ ท่านว่าจำนองฤาบุริมสิทธิก็เป็นอันไถ่ถอนได้เมื่อผู้รับโอนวางเงินตามจำนวนที่เสนอใช้แก่เจ้าหนี้คนนั้นแทนการชำระหนี้

มาตรา ๘๒๗ ถ้าผู้รับโอนซึ่งได้รับคำบอกกล่าวของผู้รับจำนองว่ามีจำนงจะบังคับจำนองแล้วไม่ชำระหนี้ ฤาไถ่ถอนจำนองไซร้ ท่านว่าสัญญาจำนองนั้นย่อมจะบังคับแก่ผู้รับโอนได้เช่นเดียวกันกับจะบังคับแก่ผู้จำนองฉะนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shion Tanuta

มาตรา ๘๒๙ สิทธิใด ๆ มีอยู่เหนือทรัพย์สินซึ่งจำนองเมื่อก่อนโอนอันเป็นคุณแก่ผู้รับโอน และระงับไปด้วยเหตุอันหนึ่งอันใด เพราะการโอนนั้นไซร้ สิทธินั้นท่านให้กลับคืนมาได้แก่ผู้รับโอนในเมื่อบังคับ ฤๅไถ่ถอนจำนองเป็นเหตุให้โอนกรรมสิทธิ์ไปยังบุคคลผู้อื่น

มาตรา ๘๒๙ ในกรณีที่บังคับ ฤๅไถ่ถอนจำนองรายใด ถ้าราคาทรัพย์สินซึ่งจำนองลดน้อยถอยไปเพราะความผิดของผู้รับโอนไซร้ ท่านว่าผู้รับโอนเช่นนั้นต้องรับผิดเพื่อใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้รับจำนอง ไม่เกินกว่าที่ผู้รับจำนองต้องเสียหายเพราะเหตุนั้น

มาตรา ๘๓๐ ในกรณีที่บังคับ ฤๅไถ่ถอนจำนองรายใด ถ้าผู้รับโอนได้ทำให้ราคาทรัพย์สินซึ่งจำนองหาสูงขึ้นไซร้ ท่านว่าผู้รับโอนชอบที่จะได้รับชดใช้ค่าใช้จ่ายทำการนั้นไม่เกินกว่าราคาที่งอกขึ้นอันปรากฏอยู่ในเวลาเมื่อบังคับ ฤๅไถ่ถอนจำนอง

ถ้าถึงขายทอดตลาด ค่าชดใช้เช่นนั้นท่านให้หักเอาจากเงินที่ขายได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

หมวด ๖

ความระงับสิ้นไปแห่งสัญญาจำนอง

มาตรา ๘๓๑ อันสัญญาจำนองย่อมระงับสิ้นไปเพราะเหตุต่าง ๆ ซึ่งกล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) เพราะทรัพย์สินซึ่งจำนองสูญหายหมด ฤๅต้องบังคับซื้อ

(๒) เพราะความระงับสิ้นไปแห่งหนี้ที่ประกัน

(๓) เพราะปลดจำนองให้แก่ผู้จำนองด้วยหนังสือเป็นสำคัญ

(๔) เพราะผู้จำนองหลุดพ้น

(๕) เพราะไถ่ถอนจำนอง

(๖) เพราะขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งจำนองตามคำสั่งศาล

(๗) เพราะโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินซึ่งจำนองให้แก่ผู้รับจำนอง

มาตรา ๘๓๒ ผู้รับจำนองจะบังคับจำนองแม้เมื่อหนี้ที่ประกันนั้นสิ้นไปโดยอายุความแล้วก็บังคับได้ แต่จะบังคับเอาดอกเบี้ยที่ค้างชำระในการจำนองเกินกว่าห้าปีไม่ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๓๓ เมื่อสัญญาจำนองระงับสิ้นไปแล้ว ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินซึ่งเกี่ยวข้องในการจำนองชอบที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดความระงับสิ้นไปนั้นลงในทะเบียนได้

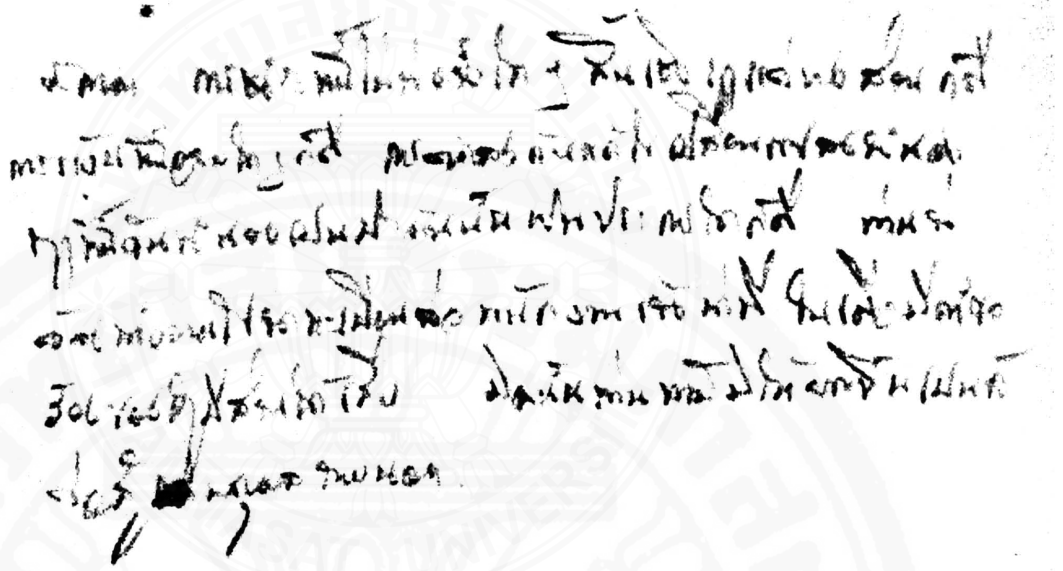
มาตรา ๘๓๔ ในการที่ผู้จำนองได้ชำระหนี้บางส่วนก็ดี ได้หลุดพ้นอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ได้ตกลงประการหนึ่งประการใดเพื่อลดจำนวนทรัพย์สินซึ่งจำนอง ถอดจำนวนหนี้ซึ่งประกันก็ดี ท่านว่าผู้จำนองชอบที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนลงไว้ได้

ถ้าการชำระหนี้บางส่วน การหลุดพ้น และการตกลงเช่นว่ามานี้ได้จดลงทะเบียนไซร้ ท่านห้ามมิให้ยกเอาขึ้นเป็นข้อต่อสู้แก่ผู้รับโอนสิทธิของผู้รับจำนอง

หมวด ๗
จดทะเบียนจำนอง

มาตรา ๘๓๕ การจดทะเบียนอันเนื่องกับจำนองนั้นให้ทำณหอทะเบียนซึ่งจะได้กำหนดจำนวน และตำบลที่ตั้งในเขตแขวงต่างๆ ทั้งกำหนดอำนาจไว้ในกฎหมายและข้อบังคับเฉพาะว่าด้วยการนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ลักษณ ๑๓

จำนำ

หมวด ๑

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๗๓๖ อันว่าสัญญาจำนำนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้จำนำ ~~ตกลงจะ~~ส่งมอบสังหาริมทรัพย์สิ่งหนึ่ง ~~เรียกว่าของจำนำ~~ ให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับจำนำ เพื่อเป็นประกันการชำระหนี้แก่ผู้รับจำนำ

มาตรา ๗๓๗ อันสัญญาจำนำนั้น ท่านว่าย่อมสมบูรณ์ต่อเมื่อได้ส่งมอบของจำนำ

มาตรา ๗๓๘ ทรัพย์สินคันจะโอนกันไม่ได้นั้น ท่านว่าหาอาจจำนำได้ไม่

มาตรา ๗๓๙ สังหาริมทรัพย์ซึ่งได้จำนองอยู่แล้ว ท่านว่าหาอาจเอาจำนำทันได้ไม่

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๙๔๐ ของจำนำนั้นย่อมเป็นประกันเพื่อการชำระหนี้กับทั้งค่าอุปกะณ์ต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) ดอกเบี้ย

(๒) ค่าสินไหมทดแทนในการไม่ชำระหนี้

(๓) ค่าฤชาธรรมเนียมในการบังคับจำนำ

(๔) ค่าใช้จ่ายเพื่อรักษาของจำนำ

(๕) ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่ความชำรุดบกพร่องแห่งของจำนำซึ่งไม่เห็นประจักษ์

มาตรา ๙๔๑ คู่สัญญาจำนำจะตกลงกันให้บุคคลภายนอกเป็นผู้เก็บรักษาของจำนำไว้ก็ได้

มาตรา ๙๔๒ ถ้าจำนำสิทธิชนิดที่เป็นตราสารอย่างใด ๆ และมิได้ส่งมอบตราสารนั้นแก่ผู้รับจำนำ ทั้งมิได้บอกกล่าวเป็นหนังสือแก่ผู้เป็นลูกหนี้แห่งสิทธินั้นให้ทราบสัญญาจำนำด้วยไซร้ ท่านว่าสัญญาจำนำเช่นนั้นเป็นโมฆะ

มาตรา ๙๔๓ ตราสารออกให้แก่ผู้ถือนั้น ท่านว่าจะจำนำเพียงด้วยส่งมอบก็ใช้ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๔๔ ถ้าตราสารเป็นนิติโอนกันได้ด้วยสลักหลัง ท่านว่าสัญญาจำนำเช่นนั้นเป็นโมฆะ เว้นแต่ผู้จำนำจะได้สลักหลังให้แก่ผู้รับจำนำ และคำสลักหลังนั้นแสดงว่าได้ทำเพื่อการจำนำ

อนึ่งในการนี้ไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวแก่ลูกหนี้แห่งตราสาร

มาตรา ๘๔๕ ถ้าตราสารนั้นเป็นใบหุ้นส่วน ~~ตราสารอื่นๆ~~ ~~ที่มีลักษณะอันเดียวกัน~~ และจะโอนกันด้วยสลักหลังไม่ได้ ท่านว่าสัญญาจำนำเช่นนั้นเป็นโมฆะ เว้นแต่จะได้จำนำโดยจดข้อความแสดงการจำนำไว้ให้ปรากฏในตราสารนั้นเอง

อนึ่งในการนี้ไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวแก่ลูกหนี้แห่งตราสาร

มาตรา ๘๔๖ ถ้าจำนำสิทธิเพื่อประกันหนี้ และสิทธินั้นถึงกำหนดชำระลงก่อนกำหนดชำระหนี้ซึ่งประกันไว้นั้นไซร้ ท่านว่าลูกหนี้แห่งสิทธิต้องส่งมอบทรัพย์สินอันนั้นถึงกำหนดชำระนั้นให้แก่ผู้รับจำนำสิทธิ และทรัพย์สินที่ส่งมอบนั้นก็จัดว่าเป็นของจำนำแทนสิทธิจำนำ ถ้าว่าทรัพย์สินที่ส่งมอบนั้นเป็นเงิน ท่านให้จัดสรรใช้เพื่อการชำระหนี้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shion Tamura เมื่อวัน 16/9/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๗๔๗ ถ้าจำนำสิทธิ ท่านห้ามมิให้ทำสิทธินั้นให้สิ้นไป ฤๅแก้ไขสิทธินั้นให้เสียหายแก่ผู้รับจำนำโดยผู้รับจำนำมิได้ยินยอมด้วย

มาตรา ๗๔๘ ในกรณีจำนำทรัพย์สินอันบุคคลผู้จำนำมิได้เป็นเจ้าของ ท่านว่าสัญญาจำนำนั้นเป็นโมฆียะ เว้นไว้แต่เมื่อผู้รับจำนำได้รับของจำนำไว้ด้วยความเชื่อถือโดยสุจริตว่าผู้จำนำเป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้น ฤๅเมื่อผู้เป็นเจ้าของได้อนุญาต ฤๅให้สัตยาบันแก่สัญญาจำนำ ฤๅเมื่อผู้จำนำเข้าสู่ฐานะกลายเป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้นขึ้นในภายหลัง

ถ้าทรัพย์สินซึ่งจำนำเป็นของตกของหายก็ดี เป็นของได้มาเพราะการกระทำผิดฐานอาญาก็ดี ฤๅการจำนำนั้นจัดว่าเป็นความผิดฐานอาญาก็ดี ท่านว่าสัญญาจำนำเป็นโมฆะ

มาตรา ๗๔๙ ถ้าบุคคลใดจำนำทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะชำระแล้วมาชำระหนี้นั้นเองไซร้ ท่านว่าบุคคลผู้นั้นชอบที่จะได้เงินใช้คืนแต่บุคคลอื่นนั้น ตามจำนวนที่ได้ชำระหนี้ไป

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๑๔

มาตรา ๘๕๐ ถ้าบุคคลคนหนึ่งได้จำนำทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ และทรัพย์สินนั้นถูกยึดบังคับจำนำไซร้ ท่านว่าผู้เป็นเจ้าทรัพย์แห่งของจำนำชอบที่จะได้เงินใช้คืนจากบุคคลอื่นนั้น จำนวนที่ผู้รับจำนำได้รับใช้หนี้จากการยึดบังคับจำนำ

มาตรา ๘๕๑ บทบัญญัติทั้งหลายในลักษณ ๑๓ นี้ ท่านให้ใช้บังคับแก่สัญญาจำนำที่ทำกับผู้ตั้งโรงรับจำนำโดยอนุญาตรัฐบาล แต่เพียงที่ไม่ขัดกับกฎหมาย กฎกฎข้อบังคับว่าด้วยโรงจำนำ

หมวด ๒
สิทธิและหน้าที่ของผู้จำนำและผู้รับจำนำ

มาตรา ๘๕๒ ผู้รับจำนำชอบที่จะยึดของจำนำไว้ได้จนกว่าจะได้รับชำระหนี้และค่าอุปกรณ์ครบถ้วน

มาตรา ๘๕๓ ผู้รับจำนำจำต้องรักษาของจำนำไว้ให้ปลอดภัย และต้องสงวนของจำนำนั้นเช่นอย่างวิญญูชนจะพึงสงวนทรัพย์สินของ

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ส/161

มาตรา ๘๕๐ ถ้าผู้จำนำมิได้ยินยอมด้วย ท่านห้ามมิให้ผู้รับจำนำเอาของจำนำออกใช้เอง ฤๅเอาไปให้บุคคลภายนอกใช้สอย ฤๅเก็บรักษา

มาตรา ๘๕๕ ถ้าผู้รับจำนำประพฤติฝ่าฝืนต่อข้อห้ามบทใดบทหนึ่งในมาตรา ๘๕๔ ผู้รับจำนำจะต้องรับผิดเพื่อที่ของจำนำนั้นสูญหาย ฤๅบุบสลายไปอย่างใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นเพราะเหตุสุดวิสัย ฤๅเพราะเหตุอื่นเว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าถึงแม้ตนจะมิได้ประพฤติฝ่าฝืนข้อห้ามนั้น ๆ ของจำนำก็คงจะต้องสูญหาย ฤๅบุบสลายอยู่นั่นเอง

มาตรา ๘๕๖ ดอกผลทั้งปวงอันเกิดแต่ผลจำนำนั้น ผู้รับจำนำต้องเก็บและจัดสรรใช้เพื่อการชำระหนี้และค่าอุปกรณ์

มาตรา ๘๕๗ ค่าใช้จ่ายใด ๆ อันควรแก่การบำรุงรักษาของจำนำนั้น ผู้จำนำจำต้องชดใช้ให้แก่ผู้รับจำนำ เว้นแต่จะได้ตกลงกันโดยสัญญาเป็นอย่างอื่น ค่าใช้จ่ายเช่นนั้นตกแก่ผู้รับจำนำเป็นผู้เสีย

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๕๘ ผู้รับจำนำว่าต้องคืนของจำนำแก่ผู้จำนำ เมื่อหนี้และอุปกรณ์ได้ระงับสิ้นไปแล้ว

มาตรา ๘๕๙ ความจะต้องรับผิดดังจะกล่าวต่อไปนี้ ท่านว่าย่อมระงับสิ้นไปโดยอายุความหกเดือนนับแต่วันส่งคืน ฤๅขายทอดตลาดของจำนำ คือ

(๑) ความจะต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความบุบสลายอันผู้รับจำนำก่อให้เกิดแก่ของจำนำ

(๒) ความจะต้องรับผิดชดใช้ค่าใช้จ่ายเพื่อการบำรุงรักษาของจำนำ

(๓) ความจะต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเกิดแก่ผู้รับจำนำ เพราะความชำรุดบกพร่องในของจำนำซึ่งไม่เห็นประจักษ์

หมวด ๓
การบังคับจำนำ

มาตรา ๘๖๐ ในกรณีไม่ชำระหนี้และค่าอุปกรณ์ซึ่งของจำนำเป็นประกันนั้น ท่านว่าผู้รับจำนำชอบที่จะได้บังคับจำนำดังจะกล่าวในมาตราทั้งหลายต่อไปนี้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๑๗

มาตรา ๗๖๑ ผู้รับจำนำต้องจดหมายบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ก่อนให้ชำระหนี้และอุปกรณ์ภายในเวลาอันควร ซึ่งกำหนดให้ในคำบอกกล่าวนั้น

ถ้าลูกหนี้ละเลยไม่ปฏิบัติตามคำบอกกล่าว ผู้รับจำนำจะเอาของที่จำนำออกขายทอดตลาดเสียก็ได้

อนึ่งผู้รับจำนำต้องมีจดหมายบอกกล่าวไปยังผู้จำนำบอกวันเวลาและสถานที่ซึ่งจะเอาของจำนำออกขายทอดตลาดนั้นด้วย

มาตรา ๗๖๒ ถ้าแม้นว่าสิ่งของที่จำนำนั้นจะเสียบอกกล่าวก่อนได้ ผู้รับจำนำจะเอาของจำนำออกขายทอดตลาดเสียในเมื่อหนี้ค้างชำระมาล่วงเวลาเดือนหนึ่งแล้วก็ให้ทำได้

มาตรา ๗๖๓ ของจำนำซึ่งได้นำออกขายทอดตลาดโดยชอบนั้น ผู้ใดซื้อท่านว่าผู้นั้นย่อมได้สิทธิเหนือของนั้นเสมือนว่าได้ซื้อจากตัวเจ้าทรัพย์เอง

มาตรา ๗๖๔ ผู้รับจำนำตั๋วเงิน ท่านว่าผู้นั้นจะเก็บเรียกเงินตามตั๋วเงินนั้นได้ในวันถึงกำหนดโดยไม่พักต้องบอกกล่าวก่อน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๖๕ เงินจำนวนสุทธิที่ได้จากการขายทอดตลาด ๆ เงินซึ่งผู้รับจำนำได้มาเป็นเงินสดนั้น ท่านว่าผู้รับจำนำต้องจัดสรรชำระหนี้และอุปกรณ์เพื่อให้เสร็จสิ้นไป และถ้ายังมีเงินเหลือก็ต้องส่งคืนให้แก่ผู้จำนำ

ถ้าเงินที่ได้นั้นน้อยกว่าจำนวนค้างชำระ ท่านว่าลูกหนี้ก็ยังคงต้องรับใช้ในส่วนที่ขาดอยู่นั้น

มาตรา ๘๖๖ ถ้าจำนำทรัพย์สินหลายสิ่งเพื่อประกันหนี้แต่รายหนึ่งรายเดียว ท่านว่าผู้รับจำนำจะเลือกเอาทรัพย์สินสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกขายก็ได้ แต่จะขายจนเกินกว่าที่จำเป็นเพื่อใช้เงินตามจำนวนที่ค้างชำระนั้นหาได้ไม่

มาตรา ๘๖๗ ตราบใดหนี้ยังไม่ถึงกำหนดชำระ ท่านห้ามมิให้ผู้จำนำยอมตกลงว่า ถ้าไม่ชำระหนี้ให้ผู้รับจำนำเข้าเป็นเจ้าของแห่งของจำนำ หรือยอมตกลงให้จัดการเอาของนั้นโดยประการอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

หมวด ๔

ความระงับสิ้นไปแห่งการจำนำ

มาตรา ๗๓๔ สัญญาจำนำย่อมระงับสิ้นไป

(๑) เมื่อหนี้ซึ่งมีจำนำเป็นประกันอยู่นั้นระงับสิ้นไปเพราะเหตุประการอื่นมิใช่เพราะอายุความ ฤๅ

(๒) เมื่อผู้รับจำนำยอมให้ของจำนำคืนสู่เงื้อมมือ ฤๅให้กลับคืนไปสู่เงื้อมมือของผู้จำนำ

ลักษณะ ๑๔

เก็บของในคลังสินค้า

หมวด ๑

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๗๖๘ อันว่านายคลังสินค้านั้น คือบุคคลผู้ตั้งในการรับสินค้าเข้าเก็บรักษาไว้ในคลังเพื่อบำเหน็จ

มาตรา ๗๗๐ บทบัญญัติมาตรา ๗๖๐ และ ๗๖๑ อันว่าด้วยฝากทรัพย์นั้น ท่านให้นำมาบังคับแก่การเก็บของในคลังสินค้าด้วย เพียงเท่าที่ไม่ขัดขวางต่อบทบัญญัติในลักษณะนี้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

(โปรดดูที่หน้า 166)

๑๒๐

มาตรา ๘๗๑ นายคลังสินค้าจะต้องรับผิดเพื่อการสูญหาย ฤๅ บุบสลายอันเกิดแก่สินค้า เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการสูญหาย ฤๅ บุบสลายนั้นได้เกิดโดยเหตุสุดวิสัย ฤๅเพราะสภาพแห่งสินค้านั้นเอง

มาตรา ๘๗๒ นายคลังสินค้าจะต้องรับผิดเพื่อการสูญหาย ฤๅ บุบสลาย ซึ่งเกิดแต่การเข้าหีบห่อชำรุดบกพร่องเห็นประจักษ์ ถ้านายคลังสินค้าได้ยอมรับเอาสินค้านั้นไว้โดยมิได้อิดเอื้อน

มาตรา ๘๗๓ นายคลังสินค้าไม่ต้องรับผิดในการที่สินค้าสูญหาย ฤๅบุบสลาย ซึ่งเกิดแต่การเข้าหีบห่อชำรุดบกพร่องเมื่อไม่เห็นประจักษ์

มาตรา ๘๗๔ ถ้าสินค้าเป็นสภาพอันจะก่อให้เกิดภยันตรายได้ ฤๅ เป็นสภาพเกลือกจะก่อให้เกิดเสียหายแก่บุคคล ฤๅทรัพย์สินใดๆ ผู้ฝากต้องแสดงสภาพแห่งสินค้านั้นแก่นายคลังสินค้าเมื่อทำสัญญาเก็บของในสินค้า ถ้ามิได้ทำเช่นนั้น ท่านว่าผู้ฝากจะต้องรับผิดในการเสียหายไม่ว่าอย่างใดๆ อันเกิดแต่สินค้านั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๗๕ ข้อความในใบรับของคลังสินค้า ซึ่งยกเว้นฤๅจำกัดความรับผิดของนายคลังสินค้านั้น ท่านว่าเป็นโมฆะ เว้นแต่ผู้ฝากจะได้ตกลงโดยแสดงออกชัดว่าให้ยกเว้น ฤๅจำกัดความรับผิดเช่นนั้น

มาตรา ๘๗๖ นายคลังสินค้าจำต้องยอมให้ผู้ทรงใบรับของคลังสินค้า ฤๅผู้ทางประทวนสินค้าตรวจสินค้าและเอาตัวอย่างไปได้ ในเวลาอันควรระหว่างเวลาทำงานทุกเมื่อ

มาตรา ๘๗๗ อันค่าสินไหมทดแทนซึ่งนายคลังสินค้าจะต้องใช้เพราะสินค้าสูญหาย ฤๅบุบสลายอันพึงตรวจพบได้ด้วยลักษณภายนอกนั้นๆ ถ้าเจ้าของได้ถอนสินค้าไปจากคลังโดยมิได้อิดเอื้อนออกชัด ท่านว่านายคลังสินค้าหาทีจะต้องใช้ไม่

มาตรา ๘๗๘ ในกรณีที่สินค้าสูญหาย ฤๅบุบสลาย อันไม่พึงพบได้แต่ด้วยลักษณภายนอกนั้น ถ้าเจ้าของมิได้บอกกล่าวการสูญหาย ฤๅบุบสลายแก่นายคลังสินค้าภายในแปดวันนับแต่วันถอนสินค้าไป ท่านว่านายคลังสินค้าก็หาพึงจะต้องใช้สินไหมทดแทนไม่

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๘๕ ถ้าสินค้ารายใดไม่มีกำหนดเวลาส่งคืน ท่านว่าเมื่อนายคลังสินค้าได้บอกกล่าวแก่ผู้ฝากสามเดือนแล้ว จะส่งคืนสินค้านั้นเมื่อใดก็ส่งได้

มาตรา ๘๘๖ ถ้าบำเหน็จค้างและไม่ชำระ ท่านว่านายคลังสินค้าชอบที่จะยึดหน่วงสินค้าไว้ได้ แต่ว่าผู้ฝากฤๅผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าจะร้องขอต่อศาลในเวลาใดๆ เพื่อให้ออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวต่อไปนี้ก็ได้ คือ

(๑) จำกัดการใช้สิทธินี้แก่สินค้าเฉภาะส่วนเช่นที่ศาลเห็นว่าพอคุ้มค่าบำเหน็จ ฤๅ

(๒) สั่งนายคลังสินค้าให้คืนสินค้าในเมื่อผู้ฝาก ฤๅผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าวางประกันเพื่อบำเหน็จนั้น

มาตรา ๘๘๗ ถ้าผู้ฝาก ฤๅผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าไม่ถอนสินค้าไปเมื่อเวลาอันควรก็ดี ไม่ชำระบำเหน็จที่ค้างก็ดี ท่านว่านายคลังสินค้าจะมีจดหมายบอกกล่าวแก่ผู้ฝากให้ถอนสินค้าไป และให้ชำระบำเหน็จภายในเวลาอันสมควร ซึ่งกำหนดให้ในคำบอกกล่าวนั้นก็ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ถ้าผู้ฝากละเลยไม่ปฏิบัติตามคำบอกกล่าวไซร้ ท่านว่านายคลังสินค้าจะเอาสินค้านั้นออกขายทอดตลาดเสียก็ได้

เงินที่ขายทอดตลาดได้นั้นต้องจัดสรรตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๘๘ และ ๘๘๑

หมวด ๒
ใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้า

มาตรา ๘๘๒ ถ้าผู้ฝากต้องการไซร้ นายคลังสินค้าต้องส่งมอบเอกสารซึ่งเอาออกจากทะเบียนมีต้นขั้วเฉภาะการอันมีใบรับของคลังสินค้าฉบับหนึ่ง และประทวนสินค้าฉบับหนึ่ง ให้แก่ผู้ฝาก

มาตรา ๘๘๓ อันใบรับของคลังสินค้านั้น ย่อมให้สิทธิแก่ผู้ฝากที่จะสลักหลังโอนกรรมสิทธิ์ในสินค้าไปเป็นของผู้อื่นได้

มาตรา ๘๘๔ อันประทวนสินค้านั้น ย่อมให้สิทธิแก่ผู้ฝากที่จะสลักหลังจำนำสินค้าซึ่งจดแจ้งไว้ในประทวนได้ โดยไม่ต้องส่งมอบสินค้านั้นแก่ผู้รับใบสลักหลัง

แต่ว่าเมื่อผู้ฝากประสงค์จะจำนำสินค้า ต้องแยกประทวนออกเสียจากใบรับของคลังสินค้า และส่งมอบประทวนนั้นให้แก่ผู้รับใบสลักหลัง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๗๗๕ ใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้าต้องมีเลขลำดับตรงกันกับเลขในต้นขั้ว และลงลายมือชื่อของนายคลังสินค้า

อนึ่งใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้านั้น ท่านให้มีรายละเอียดดังกล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) ชื่อฤๅญี่ห้อ และสำนักของผู้ฝาก

(๒) ที่ตั้งคลังสินค้า

(๓) ค่าบำเหน็จสำหรับเก็บรักษา

(๔) สภาพของสินค้าที่เก็บรักษา น้ำหนักฤๅขนาดแห่งสินค้านั้น และสินค้านั้นบรรจุในหีบห่อ ให้บอกสภาพ จำนวน และเครื่องหมายหีบห่อด้วย

(๕) สถานที่และวันออกใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้านั้น

(๖) กำหนดเวลาให้เก็บสินค้าไว้นานเท่าใด

(๗) ถ้าของที่เก็บรักษามีประกันภัย ให้แสดงจำนวนเงินที่ประกันภัย กำหนดเวลาที่ประกันภัย และชื่อฤๅญี่ห้อของผู้รับประกันภัยด้วย

อนึ่งนายคลังสินค้าต้องจดรายละเอียดทั้งนี้ลงไว้ในต้นขั้วด้วย

มาตรา ๗๗๖ เมื่อใดผู้ฝากสลักหลังประทวนสินค้าให้แก่ผู้รับ ท่านว่าคู่สัญญาต้องแจ้งการที่สลักหลังนั้นลงไว้ในใบรับของคลังสินค้าด้วย

ถ้ามิได้บอกแจ้งไว้ดังนั้น ท่านว่าการจำนำนั้นหาอาจยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ผู้ซื้อสินค้าสืบไปนั้นได้ไม่

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๔๔๗ เมื่อประทวนสินค้าได้สลักหลังและส่งมอบแก่ผู้รับจำนำแล้ว ให้ผู้ฝากกับผู้รับจำนำจดลงไว้ในประทวนสินค้าเป็นสำคัญว่าได้จดข้อความตามที่บัญญัติในมาตราก่อนไว้ในใบรับของคลังสินค้าแล้ว

มาตรา ๔๔๘ เมื่อใดผู้ฝากจำนำสินค้าและส่งมอบประทวนสินค้าแก่ผู้รับใบสลักหลังแล้ว ผู้รับใบสลักหลังเช่นนั้นต้องมีหนังสือบอกกล่าวแก่นายคลังสินค้าให้ทราบจำนวนหนี้ซึ่งจำนำสินค้านั้นเป็นประกันทั้งจำนวนดอกเบี้ยและวันอันหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระ เมื่อนายคลังสินค้าได้รับคำบอกกล่าวเช่นนั้นแล้ว ต้องจดรายการทั้งนั้นลงในต้นขั้ว

ถ้าและมิได้จดในต้นขั้วเช่นนั้น ท่านว่าการจำนำนั้นหาอาจจะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้เจ้าหนี้ทั้งหลายของผู้ฝากได้ไม่

มาตรา ๔๔๙ ผู้ทรงเอกสารอันมีใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้านั้น จะให้นายคลังสินค้าแยกสินค้าที่เก็บรักษาไว้ออกเป็นหลายส่วนและให้ส่งมอบเอกสารแก่คนส่วนละใบก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ผู้ทรงเอกสารต้องคืนเอกสารเดิมแก่นายคลังสินค้า

อนึ่งค่าใช้จ่ายในการแยกสินค้าและการส่งมอบเอกสารใหม่นั้น ผู้ทรงเอกสารต้องรับใช้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๗๕๐ กรรมสิทธิ์ในสินค้าที่เก็บรักษาไว้นั้น ท่านว่าอาจโอนได้แต่ด้วยสลักหลังใบรับของคลังสินค้าเท่านั้น

มาตรา ๗๕๑ สินค้าซึ่งเก็บรักษาไว้นั้นอาจจำนำได้แต่ด้วยสลักหลังประทวนสินค้า เมื่อได้สลักหลังประทวนสินค้าแล้ว สินค้านั้นจะจำนำแก่ผู้อื่นอีกด้วยสลักหลังใบรับของคลังสินค้าอย่างเดียวกับสลักหลังประทวนสินค้านั้นก็ได้

มาตรา ๗๕๒ ตราบใดสินค้าที่เก็บรักษาไว้ไม่ได้จำนำ ท่านว่าจะโอนใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้าไปต่างหากจากกันไม่ได้ อยู่ตราบนั้น

มาตรา ๗๕๓ ในการสลักหลังลงในประทวนสินค้าครั้งแรกนั้น ต้องจดแจ้งจำนวนหนี้ที่จำนำสินค้าเป็นประกัน ทั้งจำนวนดอกเบี้ยที่จะต้องชำระและวันที่หนี้จะถึงกำหนดชำระด้วย

มาตรา ๗๕๔ อันสินค้าที่เก็บรักษาไว้ในคลังนั้น จะรับเอาไปได้แต่เมื่อเวนคืนใบรับของคลังสินค้า

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๗๘๕ ถ้าได้แยกประทวนสินค้าออกสลักหลังจำนำแล้ว จะรับเอาสินค้าได้แต่เมื่อเวนคืนทั้งใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้า

แต่ว่าผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าอาจให้คืนสินค้าแก่ตนได้ในเวลาใด ๆ เมื่อวางเงินแก่นายคลังสินค้าเต็มจำนวนหนี้ซึ่งลงไว้ในประทวนสินค้า กับทั้งดอกเบี้ยจนถึงวันกำหนดชำระหนี้นั้นด้วย

อนึ่งจำนวนเงินที่วางเช่นนี้นายคลังสินค้าต้องชำระแก่ผู้ทรงประทวนสินค้าในเมื่อเขาเวนคืนประทวนนั้น

มาตรา ๗๘๖ ถ้าหนี้ซึ่งสินค้าจำนำเป็นประกันมิได้ชำระเมื่อถึงกำหนดไซร้ ผู้ทรงประทวนสินค้าชอบที่จะให้นายคลังสินค้าขายทอดตลาดสินค้านั้นได้ แต่ท่านห้ามมิให้ขายทอดตลาดก่อนแปดวันนับแต่วันถึงกำหนดชำระหนี้เป็นต้นไป

มาตรา ๗๘๗ ผู้ทรงประทวนสินค้าต้องมีจดหมายบอกกล่าวถึงการที่จะขายทอดตลาดนั้นทั้งวัน เวลา และสถานที่จะขายทอดตลาดให้ผู้ปลูกทราบด้วย

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๗๕๕ นายคลังสินค้าต้องหักเงินที่ค้างชำระแก่คนในการเนื่องด้วยเก็บรักษาสินค้านั้นจากจำนวนเงินสุทธิที่ขายทอดตลาดได้ และเมื่อผู้ทรงประทวนสินค้ามาประทวนมาเวนคืน ต้องเอาเงินที่เหลือนั้นให้ตามจำนวนที่ค้างชำระแก่เขา

ถ้าไม่เงินเหลือเท่าใด ต้องใช้แก่ผู้รับจำนำคนหลังเมื่อเขาเวนคืนใบรับของคลังสินค้า ฤๅถ้าไม่มีผู้รับจำนำคนหลัง ฤๅผู้รับจำนำคนหลังได้รับชำระหนี้แล้ว ก็ให้ชำระเงินที่เหลือนั้นแก่ผู้ทรงใบรับของคลังสินค้า

มาตรา ๗๕๖ ถ้าจำนวนเงินสุทธิที่ขายทอดตลาดได้ไม่พอชำระหนี้แก่ผู้ทรงประทวนสินค้าไซร้ นายคลังสินค้าต้องคืนประทวนสินค้าแก่เขากับจดบอกจำนวนเงินที่ได้ชำระลงไว้ในประทวนสินค้านั้น แล้วจดลงไว้ในสมุดบาญชีของตนด้วย

มาตรา ๗๕๗ ผู้ทรงประทวนสินค้าจะไล่เบี้ยเอาจำนวนเงินที่ยังค้างชำระนั้นแก่ผู้สลักหลังคนก่อน ๆ ทั้งหมดฤๅแต่คนใดคนหนึ่งก็ได้ แต่ต้องได้ขายทอดตลาดภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ถึงกำหนดชำระ

มาตรา ๔๐๐ บทบัญญัติทั้งหลายในประมวลกฎหมายนี้อันว่าด้วยตั๋วสัญญาใช้เงินนั้น ท่านให้ใช้ได้ถึงประทวนสินค้าและใบรับของคลังสินค้าซึ่งได้สลักหลังอย่างประทวนสินค้านั้นด้วย

มาตรา ๔๐๑ ถ้าเอกสารมีทั้งใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้าฉบับใดฉบับหนึ่งอย่างใดหายสูญหรือถูกลักไปก็ดี เมื่อผู้ทรงใบสำคัญนั้น ๆ ให้ประกันตามสมควรแล้วจะให้นายคลังสินค้าออกให้ใหม่ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้นายคลังสินค้าต้องจดหมายลงไว้ในต้นขั้วเป็นสำคัญ

ลักษณะ ๑๕
ตัวแทน

หมวด ๑
บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๔๐๒ อันว่าสัญญาตัวแทนนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่าตัวการ สั่งบุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่า ตัวแทน ให้ทำการแทนตน และตัวแทนตกลงจะทำการดังนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

[redacted] อันความเป็นตัวแทนนั้นจะเป็นไปโดยตั้งแต่งแสดงออกชัด ฤๅโดยปริยายก็ย่อมได้

มาตรา ๘๐๕ ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ลูกจ้างย่อมเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจโดยปริยายในอันจะทำการใด ๆ แทนนายจ้าง ตามจารีตประเพณีในทางการที่รับจ้าง

มาตรา ๘๐๖ อันคอมประโยชน์แห่งธนาคารนั้น ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ใดรับมอบอำนาจอันจะผูกพันนายจ้างของตนได้

มาตรา ๘๐๗ บุคคลผู้ใดได้รับทราบคำเสนอเพื่อให้เป็นตัวแทนในกิจการอันจะพึงทำในทางการค้าขายปรกติของตนก็ดี กิจการอันตนได้ประกาศฤๅโฆษนาไว้แก่ประชาชนว่าจะทำก็ดี หากมิได้บอกบัดเสียในทันที ท่านให้ถือว่าบุคคลผู้นั้นเป็นอันได้สนองรับคำเสนอนั้นแล้ว

มาตรา ๘๐๘ การใด ๆ อันตัวแทนได้ทำแทนตัวการซึ่งเป็นผู้ไร้ความสามารถนั้น ท่านว่าย่อมสมบูรณ์เพียงเท่าการนั้น ๆ จะพึงเป็นอันสมบูรณ์ได้ เมื่อบุคคลผู้ไร้ความสามารถนั้นทำเอง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๐๕ ถ้ากิจการอันตัวการสั่งให้ตัวแทนกระทำนั้น ว่าโดยสภาพ ฤๅโดยกฎหมายเป็นอันจะทำแทนกันมิได้เพียงใด ท่านว่าสัญญาตัวแทนก็ย่อมเป็นโมฆะเพียงนั้น

มาตรา ๘๐๖ ตัวการคนใดใช้บุคคลผู้ไร้ความสามารถเป็นตัวแทน ท่านว่าตัวการคนนั้นย่อมต้องผูกพันในกิจการที่ตัวแทนกระทำแก่บุคคลผู้ซึ่งสำคัญว่าตัวแทนเป็นผู้มีความสามารถนั้นเอง

แต่ความรับผิดของตัวแทนต่อตัวการนั้น ย่อมเป็นไปตามบังคับแห่งบทบัญญัติว่าด้วยความสามารถ

มาตรา ๘๐๗ ถ้าตัวการตั้งตัวแทนโดยมิได้จำกัดไว้ว่าให้มีอำนาจเพียงใด ฤๅมิได้ระบุไว้ว่าอำนาจซึ่งมอบให้นั้นมีสภาพเป็นอย่างไรไซร้ ตัวแทนก็ชื่อว่าได้รับมอบอำนาจเพื่อกิจการทั่วไป

มาตรา ๘๐๘ ถ้าได้จำกัดอำนาจ ฤๅได้ระบุไว้ว่าอำนาจซึ่งมอบให้นั้นมีสภาพเป็นอย่างไรไซร้ ตัวแทนก็ชื่อว่าได้รับมอบอำนาจแต่เฉพาะการ

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๐๓ ตัวแทนผู้ได้รับมอบอำนาจแต่เฉพาะการจะทำการแทนตัวการ เพื่อให้กิจอันเขาได้มอบหมายแก่ตนสำเร็จลุล่วงไปโดยสมควรนั้น ย่อมมีอำนาจ

มาตรา ๘๐๔ ตัวแทนผู้ได้รับมอบอำนาจทั่วไปจะทำการแทนตัวการก็ได้ทุกอย่าง แต่

(๑) ขายอสังหาริมทรัพย์

(๒) ให้

(๓) ประนีประนอมยอมความ

(๔) ขึ้นพึ่งต่อศาล

(๕) มอบข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการพิจารณา

มาตรา ๘๐๕ ในเหตุฉุกเฉิน เพื่อจะป้องกันมิให้ตัวการต้องเสียหาย ตัวแทนจะทำการใดๆ เช่นอย่างวิญญูชนจะพึงกระทำการของเขาเองนั้น ก็ย่อมทำได้ทั้งสิ้น

มาตรา ๘๐๖ ตัวแทนชอบที่จะได้รับบำเหน็จแต่เฉพาะเมื่อได้มีข้อตกลงกันไว้ ถ้ามิได้ประเพณีให้ได้รับ

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura เมื่อวันที่ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๖๐๗ ถ้าตัวการคนเดียวตั้งตัวแทนหลายคนเพื่อแก่การอันเดียวกันไซร้ ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าตัวแทนจะต่างคนต่างทำการนั้น ๆ แยกกันไม่ได้

หมวด ๒

น่าที่ของตัวแทนต่อตัวการ

มาตรา ๖๐๘ ตัวแทนจำต้องทำการแทนตัวการตามคำสั่งที่ตัวการได้ให้ไว้ ฤาเมื่อไม่มีคำสั่งเช่นนั้น ก็ต้องกระทำตามจารีตประเพณี ภายด้วยความระมัดระวังวินจะพึงคาดหมายได้แต่วิญญูชน

ถ้าตัวแทนไม่กระทำเช่นนั้น ท่านว่าตัวแทนต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน เพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันตัวการจะต้องรับแต่การนั้นถ้าละได้มีผลประโยชน์เกิดขึ้น ตัวแทนก็ต้องให้ผลประโยชน์นั้นแก่ตัวการ

มาตรา ๖๐๙ เมื่อตัวการมีประสงค์ใช้ ตัวแทนต้องแจ้งให้ตัวการทราบซึ่งความประพฤติของตนที่ตนได้ดำเนินมาแต่ครั้งนั้นในเวลาอันสมควร

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ความโพลงลิขสิทธิ์ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๓๔

มาตรา ๕๒๐ เมื่อความเป็นตัวแทนได้เลิก ฤๅระยะสิ้นไปแล้ว ตัวแทนต้องรายงานแก่ตัวการโดยเร็วที่สุดที่เป็นวิสัยจะทำได้ ว่าการนั้น ๆ ได้ทำสำเร็จไปเป็นอย่างไร

มาตรา ๕๒๑ สิทธิทั้งหลายซึ่งตัวแทนขวนขวายได้มาในนามของตนเองแต่โดยฐานที่ทำการแทนตัวการนั้น ท่านว่าตัวแทนต้องโอนให้แก่ตัวการจงสิ้น

มาตรา ๕๒๒ เงินและทรัพย์อย่างอื่นบันดาที่ตัวแทนได้รับไว้โดยฐานเป็นตัวแทนนั้น ท่านว่าตัวแทนต้องส่งให้แก่ตัวการจงสิ้น

มาตรา ๕๒๓ ถ้าตัวแทนเอาเงินซึ่งควรจะได้ส่งแก่ตัวการ ฤๅซึ่งควรจะใช้ในกิจของตัวการนั้นไปใช้สอยเป็นประโยชน์ตนเสีย ท่านว่าตัวแทนต้องเสียดอกเบี้ยในเงินนั้นนับแต่วันที่ได้เอาไปใช้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ม. ๕๑๖

~~ถือเอา~~ ~~ที่~~ ผู้ใดพบแผ่นดินใหม่ ที่ยังไม่มีใครค้นพบ
ก็ย่อมจะตั้งชื่อแผ่นดินนั้นได้ เพราะไม่ทำความเสียหายแก่ผู้ใด
ทั้งการที่พบแผ่นดินนั้นก็ทำให้ทุกคนในโลกได้ทราบว่ามีแผ่นดินนั้นอยู่

ม. ๕๑๗

~~ถือเอา~~ ผู้ใดได้ครอบครองแผ่นดินใหม่ ย่อมได้ไปซึ่งกรรมสิทธิ์
ในแผ่นดินนั้น แต่ผู้ครอบครองจะต้องแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ
ภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ได้แจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว
ผู้ครอบครองก็ไม่ได้กรรมสิทธิ์ในแผ่นดินนั้น

ม. ๕๑๘

~~ถือเอาแล้ว~~ ผู้ใดได้ครอบครองแผ่นดินใหม่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๑๗
ต่อมาแผ่นดินนั้นปรากฏว่ามีเจ้าของ ผู้นั้นต้องคืนแผ่นดินนั้นให้แก่เจ้าของ
ภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่คืนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว
ผู้นั้นก็ไม่ได้กรรมสิทธิ์ในแผ่นดินนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

หมวด ๑

หน้าที่ของตัวการต่อตัวแทน

มาตรา ๘๒๔ ตัวแทนได้จ่ายเงินทดรองไป ๆ ต้องเสียค่าใช้จ่ายไปในตำแหน่งตัวแทนและภายในขอบอำนาจแห่งตัวแทนนั้นเท่านั้น ท่านว่าตัวการจำเป็นต้องชดใช้ให้จงสิ้น

ดอกเบี้ยอันตัวการจะต้องเสียให้แก่ตัวแทนในเงินทดรอง ๆ เงินค่าใช้จ่ายนั้น ท่านให้คิดตั้งแต่วันที่ตัวแทนได้ออกเงินไป

มาตรา ๘๒๕ ตัวแทนต้องเสียหายอย่างใดเป็นผลแห่งการที่ทำโดยตำแหน่งตัวแทนและภายในขอบอำนาจแห่งตัวแทน ท่านว่าตัวการจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตัวแทน

มาตรา ๘๒๖ ถ้าตัวแทนมีประสงค์ใช้ร้อง ตัวการต้องจ่ายเงินทดรองให้แก่ตัวแทนตามจำนวนที่จำเป็น เพื่อทำการอันมอบหมายแก่ตัวแทนนั้นให้สำเร็จไป

ต่อหน้าที่ 157

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ง. ๕๑)

มาตรา ๕๒๗ อันบำเหน็จของตัวแทนนั้นท่านให้กำหนดลงไว้โดยสัญญาตามที่ตกลงกัน ถ้าไม่มีข้อสัญญาดังกล่าวไว้ไซร้ ท่านให้บังคับไปตามจารีตประเพณี

มาตรา ๕๒๘ ถ้าไม่มีข้อสัญญาตลงกันไว้ ทั้งไม่มีจารีตประเพณีว่าจะพึงจ่ายบำเหน็จให้ประการใดไซร้ ท่านว่าบำเหน็จนั้นพึงจ่ายให้ต่อเมื่อการเป็นตัวแทนได้เลิก กับระยะเวลาได้ล่วงไปแล้ว

มาตรา ๕๒๙ การในหน้าที่ตัวแทนส่วนใด ตัวแทนได้ทำมิชอบในส่วนนั้น ท่านว่าตัวแทนไม่มีสิทธิจะได้บำเหน็จ

มาตรา ๕๓๐ เงินบันดาที่ค้างชำระเพื่อตัวแทนเป็นเงินทดรองก็ดี ค่าใช้จ่ายก็ดี บำเหน็จก็ดี ท่านว่าตัวแทนจะยึดเอาไว้เสียจากจำนวนเงินใด ๆ ซึ่งตนได้รับไว้แทนตัวการในหน้าที่เป็นตัวแทนนั้นก็ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๓๑ ในกรณีไม่ใช้เงินจำนวนใด ๆ อันค้างชำระแก่ตัวแทน ท่านว่าตัวแทนจะใช้สิทธิเหนือทรัพย์สินใด ๆ ของตัวการซึ่งตกอยู่ในเงื่อมมือตนเพราะเป็นตัวแทนนั้นก็ได้ เช่นอย่างที่พรรณนาไว้ในมาตรา ๗๗๖, ๗๗๒ และ ๗๗๓ ลักษณะฝากทรัพย์นั้น

หมวด ๙

ความรับผิดของตัวการและตัวแทนต่อบุคคลภายนอก

มาตรา ๘๓๒ ตัวการย่อมมีความผูกพันต่อบุคคลภายนอกในกิจการทั้งหลายอันตัวแทนได้ทำไปภายในขอบอำนาจแห่งตัวแทน

การจำกัดอำนาจอันมิได้เป็นไปโดยคลองจารีตประเพณีก็ดี ไม่อยู่ในสภาพแห่งการที่มอบให้นั้นก็ดี ท่านห้ามมิให้ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้มิได้รู้เห็นด้วยในการจำกัดอำนาจเช่นนั้น

มาตรา ๘๓๓ บุคคลผู้ใดแสดงออกโดยประการใดโดยมีเจตนาให้บุคคลอีกคนหนึ่งเชื่อว่าบุคคลอีกคนหนึ่งเป็นตัวแทนของตนก็ดี รู้แล้วยอมให้บุคคลอีกคนหนึ่งเป็นตัวแทนตนก็ดี ท่านว่าบุคคลผู้นั้นจะต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกผู้สุจริต เสมือนว่าบุคคลอีกคนหนึ่งนั้นเป็นตัวแทนของตน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๓๙

มาตรา ๘๓๔ ตัวการคนใดมาสำแดง ฤๅรู้แล้วยอมให้ตัวแทนของคนสำแดงว่าตัวแทนนั้นได้รับอำนาจกว้างขวางกว่าที่มีอยู่จริงเพียงใด ท่านว่าตัวการคนนั้นจะต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกผู้สุจริต เสมือนว่าตัวแทนนั้นได้รับอำนาจกว้างขวางเพียงนั้น

มาตรา ๘๓๕ ถ้าบุคคลกระทำการโดยปราศจากอำนาจ ฤๅทำนอกเหนือขอบอำนาจอันตนได้รับ ท่านว่าตัวการย่อมไม่ผูกพันด้วยการเว้นแต่ตัวการจะให้สัตยาบันแก่การนั้น

มาตรา ๘๓๖ ถ้าตัวการไม่ให้สัตยาบันแก่การนั้น ท่านว่าบุคคลผู้ได้ทำการแทนตัวแทนต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกโดยลำพังตนเอง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าบุคคลภายนอกนั้นได้รู้อยู่ว่าตนทำการโดยปราศจากอำนาจ ฤๅทำนอกเหนือขอบอำนาจ .

มาตรา ๘๓๗ ถ้าตัวแทนเข้าทำสัญญากับบุคคลภายนอกโดยเห็นแก่อามิสสินจ้างเป็นทรัพย์สินอย่างใด ๆ ฤๅประโยชน์อย่างอื่น อันบุคคลภายนอกได้ให้แล้วก็ดี ให้คำมั่นไว้ว่าจะให้ก็ดี ท่านว่าตัวการหาต้องผูกพันในสัญญาซึ่งตัวแทนของตนได้ทำเช่นนั้นไม่

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๓๘ คำบอกกล่าวทั้งปวงนั้นไปจากตัวแทนก็ดี ไปยังตัวแทนที่ภายในขอบอำนาจของตัวแทนนั้น ท่านให้ถือว่าเป็นคำบอกกล่าวไปจากตัวการ ฤๅไปยังตัวการนั้นเอง

หมวด ๕
ความระงับสิ้นไปแห่งสัญญาตัวแทน

มาตรา ๘๓๙ อันสัญญาตัวแทนย่อมระงับสิ้นไปในกรณีทั้งหลายต่อไปนี้

(๑) เมื่อกิจการตามสัญญาตัวแทนได้ทำสำเร็จบริบูรณ์แล้ว

(๒) ถ้าได้ให้อำนาจไว้ชั่วกำหนดเวลาอันหนึ่ง เมื่อสิ้นกำหนดเวลานั้น

(๓) เมื่อตัวการ ฤๅตัวแทนตาย

(๔) เมื่อตัวการกลายเป็นผู้ไร้ความสามารถ

มาตรา ๘๔๐ สัญญาตัวแทนย่อมเลิกกันในเมื่อตัวการถอนอำนาจ ฤๅเมื่อตัวแทนบอกสละสัญญาตัวแทนนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๕๔๐ ตัวการจะถอนตัวแทนเสียเมื่อใดก็ได้ และตัวแทนจะบอกสละตัวการเสียเมื่อใดก็ได้ แต่ถ้าการถอนหรือสละนั้นเป็นการผิดสัญญาตัวแทน ท่านว่าฝ่ายที่ผิดสัญญาต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายแก่อีกฝ่ายหนึ่ง

มาตรา ๕๔๑ คู่สัญญาฝ่ายซึ่งเลิกสัญญาตัวแทนในเวลาที่ไม่สมควรแก่อีกฝ่ายหนึ่ง จะต้องรับผิดต่อคู่สัญญาฝ่ายนั้นในความเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแต่การเลิกสัญญา เว้นแต่เมื่อเลิกเพราะเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้

มาตรา ๕๔๒ เมื่อสัญญาตัวแทนสิ้นไปเพราะตัวการตายก็ดี กลายเป็นผู้ไร้ความสามารถก็ดี ท่านว่าตัวแทนต้องจัดการอันสมควรทุกอย่างเพื่อจะปกป้องรักษาประโยชน์อันเขาได้มอบหมายแก่คนไปจนกว่าทายาทหรือผู้แทนของตัวการจะอาจเข้าปกป้องรักษาประโยชน์นั้น ๆ ได้

มาตรา ๕๔๓ เมื่อสัญญาตัวแทนสิ้นไปเพราะตัวแทนตาย ท่านว่าทายาทของตัวแทนต้องบอกกล่าวแก่ตัวการ และจัดการอันสมควรทุกอย่างเพื่อจะปกป้องรักษาประโยชน์อันเขาได้มอบหมายแก่ตัวแทนไปจนกว่าตัวการจะอาจเข้าปกป้องรักษาประโยชน์นั้น ๆ ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ข้อ ๑๐ ...

ข้อ ๑๑

...

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๙๔๕ ตัวการมีความผูกพันต่อตัวแทนในสรรพการอันตัวแทนได้ทำไปแล้วก่อนที่ตัวแทนรู้ ฤๅควรจะได้รู้ว่าสัญญาตัวแทนนั้นได้เลิก ฤๅระงับสิ้นไปแล้ว (ไปรดูมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๑๐)

มาตรา ๙๔๖ ตัวแทนมีความผูกพันต่อตัวการในอันที่จะดำเนินการในน่าที่ตัวแทนสืบไปจนกว่าจะถึงเวลาที่ตัวการรู้ ฤๅควรจะได้รู้ว่าตัวแทนได้บอกสละสัญญาตัวแทนนั้นแล้ว

มาตรา ๙๔๗ ตัวการไม่ต้องผูกพันต่อบุคคลภายนอกในผลแห่งการที่ตัวแทนได้ทำไปเมื่อภายหลังเวลาสัญญาตัวแทนนั้นได้เลิก ฤๅระงับสิ้นไปแล้ว ถ้าหากว่าบุคคลภายนอกนั้น ๆ ได้รู้ ฤๅควรจะได้รู้การเลิก ฤๅระงับสิ้นไปแห่งสัญญานั้น (ไปรดูมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๕๓๑)

มาตรา ๙๔๘ ในเมื่อสัญญาตัวแทนเลิก ฤๅระงับสิ้นไป ตัวการ ~~ย่อม~~ จะให้ตัวแทนเวนคืนหนังสือมอบอำนาจอย่างใด ๆ อันได้ส่งมอบให้ไว้แก่ตัวแทนนั้นก็ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

หมวด ๖

ตัวแทนช่วง

มาตรา ๘๘๘ ตัวแทนจะตั้งตัวแทนช่วงอีกทอดหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่ตัวการจะได้อนุญาต ฤๅมีจารีตประเพณีให้ตั้งตัวแทนช่วงได้

มาตรา ๘๘๐ ตัวแทนผู้ใดตั้งตัวแทนช่วงโดยที่ตัวการมิได้อนุญาต ฤๅไม่มีจารีตประเพณีให้ตั้งได้ ท่านว่าตัวแทนนั้นจะต้องรับผิดในการทั้งปวงอันตัวแทนช่วงได้กระทำไปในฐานะเช่นนั้น

มาตรา ๘๘๑ ตัวแทนผู้ใดได้ตั้งตัวแทนช่วงโดยชอบด้วยกฎหมาย ตัวแทนนั้นย่อมไม่ต้องรับผิดต่อตัวการในการอันตัวแทนช่วงได้ทำไป เว้นแต่ตัวการจะพิสูจน์ได้ว่าตัวแทนมิได้เลือกฟั้นตั้งตัวแทนช่วงด้วยความระมัดระวังอันจะพึงคาดหมายได้แต่วิญญูชน

มาตรา ๘๘๒ ถ้าตัวการยอมให้ตัวแทนเลือกตั้งตัวแทนช่วงในจำกัดตัวบุคคลอันตัวการได้ระบุชื่อให้ไซร้ ท่านว่าตัวแทนย่อมไม่ต้องรับผิดในการอันตัวแทนช่วงนั้นจะได้กระทำไป

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๔๓

มาตรา ๘๕๓ ตัวการย่อมมีสิทธิเพื่อฟ้องร้องตัวแทนช่วงได้โดยตรง ในกรณีสิทธิทั้งหลายของตัวการอันเกิดแต่สัญญาตัวแทนช่วงนั้น

มาตรา ๘๕๔ ตัวแทนช่วงย่อมมีสิทธิเพื่อฟ้องร้องตัวการได้โดยตรง ในกรณีสิทธิทั้งหลายของตัวแทนช่วงอันเกิดแต่สัญญาตัวแทนช่วงนั้น

มาตรา ๘๕๕ ตัวการมีความผูกพันต่อบุคคลภายนอกในสรรพการอันตัวแทนช่วง ซึ่งได้ตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายนั้น จะได้กระทำไปภายในขอบอำนาจและในนามของตัวการ เสมือนดังว่าตัวแทนได้เป็นผู้ทำการนั้น ๆ

หมวด ๖
ตัวแทนรับสั่งของ

มาตรา ๘๕๖ อันว่าตัวแทนรับสั่งของ คือบุคคลซึ่งในทางค้าขายของเขาย่อมทำการซื้อฤๅขายซึ่งสังหาริมทรัพย์เป็นแลบุคคลอื่นในนามของตนเองฤๅรับจัดการค้าขายเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นแทนบุคคลภายนอก

ตัวแทนรับสั่งของย่อมรับผิดชอบแต่ลำพังตนเอง เว้นแต่เมื่อทำการโดยแสดงออกชัดว่าทำการแทนตัวการและเปิดเผยนามตัวการ

แม้กระนั้นก็ดี ถ้าตัวการอยู่ต่างประเทศและมีภูมิลำเนาในต่างประเทศ ท่านว่าตัวแทนจะต้องรับผิดชอบแต่ลำพังตนเองทุกประการ เว้นแต่จะได้มีข้อสัญญากันไว้เป็นอย่างอื่น (มีต่อหน้า 200)

ลักษณ ๑๖

นายหน้า

มาตรา ๘๔๘ อันว่านายหน้า คือบุคคลผู้กระทำการเป็นสื่อระหว่างบุคคลอื่น เพื่อเจรจาว่าขานในการ~~ทำสัญญา~~

~~บำเหน็จอันจะพึงได้แก่นายหน้าเพื่อกิจการที่ทำนั้น เรียกว่าค่านายหน้า~~

มาตรา ๘๔๙ นายหน้าผู้ซึ่งฝ่ายหนึ่งได้สั่งไม่ให้เปิดเผยชื่อของเขานั้น ต้องไม่บอกชื่อของฝ่ายนั้นแก่อีกฝ่ายหนึ่ง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อมีคำขอ ~~ของ~~ ตามมาตรา [illegible] ให้ศาลมีอำนาจ [illegible]
ให้ [illegible] ~~[illegible]~~.

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ถ้าศาลเห็นว่าจำเป็นต้องมีคำสั่ง
ก่อนมีคำสั่ง

มาตรา ~~[illegible]~~ ๙. ในระหว่างที่ศาลยังมิได้มีคำสั่งตามมาตรา
๘ หากมีเหตุอันสมควรเชื่อได้ว่าการที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าวนั้น
จะมีผลเป็นการขัดขวาง ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ [illegible]
จนกว่าจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(มาตรา 845 ไปอยู่หน้าที่ 199)

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๕๘ นายหน้าไม่ต้องรับผิดเฉพาะตัวไปถึงการชำระหนี้ตามสัญญาซึ่งได้เข้าทำกันเพราะตนเป็นสื่อ

แต่ว่าถ้านายหน้าไม่ได้เปิดเผยชื่อคู่กรณีฝ่ายหนึ่งให้รู้ตัวแก่อีกฝ่ายหนึ่งไซร้ ท่านว่านายหน้าต้องรับผิดเพื่อการชำระหนี้แก่ฝ่ายนั้น

มาตรา ๘๖๐ นายหน้าผู้ซึ่งฝ่ายหนึ่งได้สั่งให้ขาย ฤๅให้ซื้อทรัพย์สินอันกำหนดราคาแล้วนั้น ท่านว่าจะเข้าเป็นผู้ซื้อเอง ฤๅเป็นผู้ขายเองก็ได้ แต่ต้องบอกกล่าวให้ผู้สั่งทราบความนั้น

ในกรณีเช่นนี้ นายหน้าย่อมเข้ารับผิดเสมือนเป็นคู่สัญญาซื้อขายฝ่ายหนึ่ง แต่ยังคงชอบที่จะเรียกค่านายหน้าได้ด้วย

มาตรา ๘๖๑ การรับเงินฤๅรับสินใช้อย่างอื่นอันจะพึงชำระตามสัญญานั้น ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่านายหน้าย่อมไม่มีอำนาจที่จะรับแทนผู้เป็นคู่สัญญา

มาตรา ๘๖๒ การที่ให้เขาเป็นนายหน้านั้น ย่อมเป็นอันให้คำมั่นโดยปริยายว่าจะใช้ค่านายหน้าแก่เขา เว้นแต่ตามพฤติการแห่งกรณีอาจจะคาดหมายได้ว่ารับทำกิจการนั้นให้เปล่า

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๕๖๓ ถ้าสัญญามิได้เกิดขึ้นเพราะนายหน้าจัดการสำเร็จ
โดย ท่านว่านายหน้าหาควรจะได้รับค่านายหน้าไม่

มาตรา ๕๖๔ ถ้านายหน้าคนใดไปตกลงรับค่านายหน้าจากคู่สัญญา
ทั้งสองฝ่าย โดยมิได้ยินยอมด้วยกันโดย ท่านว่านายหน้าคนนั้น
ย่อมเสียสิทธิที่จะได้ค่านายหน้า

มาตรา ๕๖๕ ค่านายหน้านั้นท่านให้กำหนดตามที่เขาตกลงกัน ถ้า
ไม่มีข้อตกลงกันไว้อย่างใด ก็ให้บังคับตามจารีตประเพณี
อนึ่งถ้าค่านายหน้าซึ่งได้ตกลงกันไว้แรงเกินไป ศาลจะลดลงก็ได้

ลักษณ ๑๗
ปรานีปรานอม

มาตรา ๕๖๖ อันว่าสัญญาปรานีปรานอมนั้น คือสัญญาซึ่งผู้เป็น
คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงจะระงับข้อพิพาทด้วยต่างยอมผ่อนผันให้แก่กัน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๖๗ อันสัญญาปรานีปรานอมนั้น ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือ ท่านว่าเป็นโมฆะ

มาตรา ๘๖๘ ผลของสัญญาปรานีปรานอมนั้น ย่อมทำให้การเรียกร้องซึ่งแต่ละฝ่ายได้ยอมสละนั้นระงับสิ้นไป และทำให้แต่ละฝ่ายได้สิทธิตามที่แสดงในสัญญานั้นว่าเป็นของตน

มาตรา ๘๖๙ คู่สัญญาปรานีปรานอมย่อมต้องรับผิดชอบเพื่อความชำรุดบกพร่อง ฤาการรอนสิทธิ์ ตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะซื้อขาย

มาตรา ๘๗๐ อันจะเพิกถอนสัญญาปรานีปรานอมด้วยเหตุผิดพลั้งนั้น ท่านจำกัดว่าเพิกถอนได้แต่ในกรณีที่กล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) ผิดตัวบุคคลผู้เป็นคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

(๒) ปรานีปรานอมโดยอาศัยเอกสารปลอม ฤาเป็นเอกสารอันไม่สมบูรณ์

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

(โปรดดูที่หน้า ๒๐๘)

๑๔๙

มาตรา ๘๗๐ การปรนนิบัติปรานอมโดยอาศัยเอกสารปลอม ฤๅเอกสารอันไม่สมบูรณ์นั้น ถ้าในเวลาปรนนิบัติปรานอมผู้เป็นคู่สัญญาทุกฝ่ายไม่รู้ว่าเอกสารนั้นเป็นของปลอม ฤๅเป็นของอันไม่สมบูรณ์ไซร้ ท่านห้ามมิให้ศาลเพิกถอนสัญญา

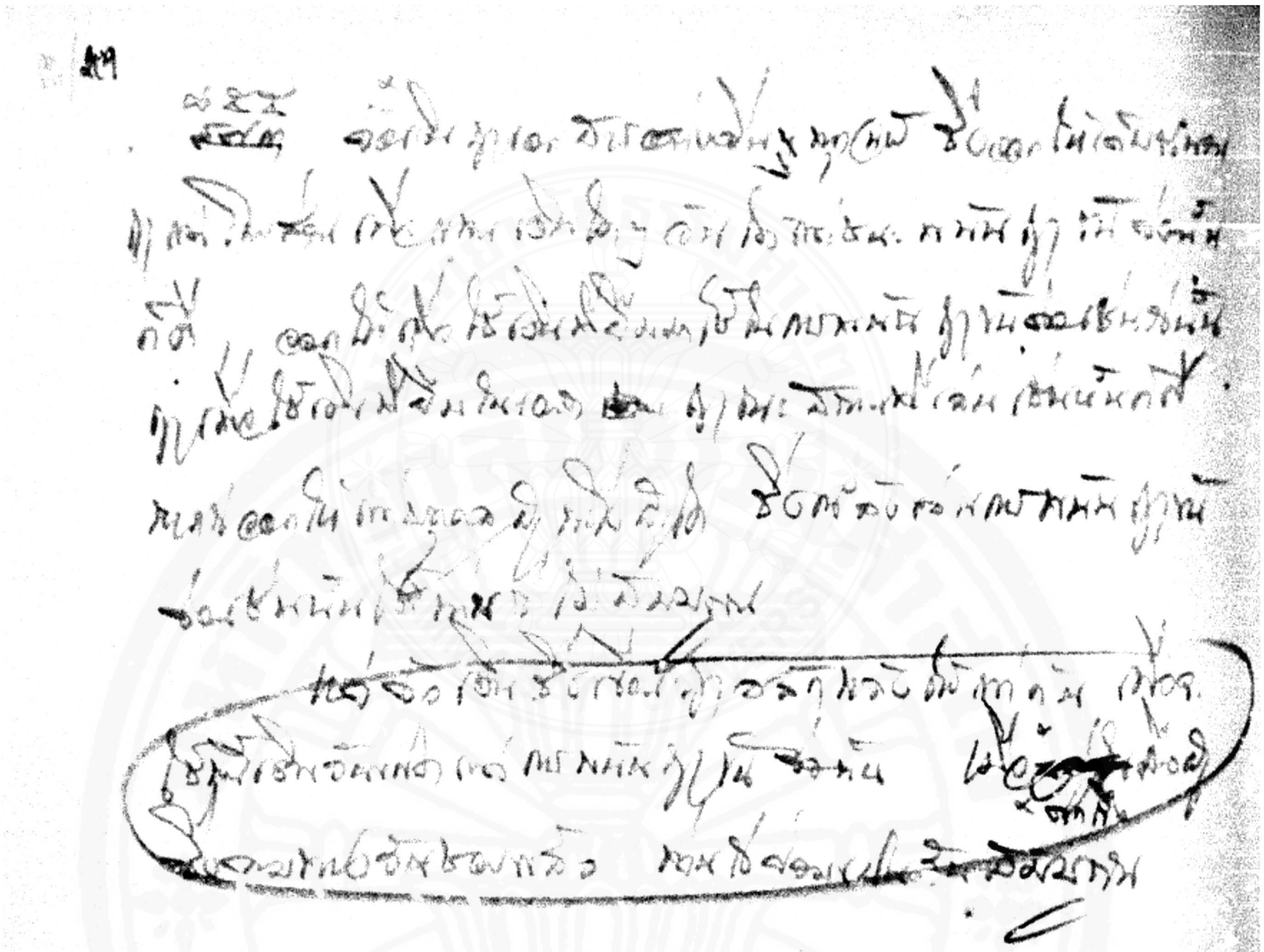
ลักษณะ ๑๙
การพนัน และขันต่อ

มาตรา ๘๗๒ อันสัญญาการพนัน ฤๅการขันต่อนั้น ท่านว่าย่อมเป็นโมฆะ เว้นแต่ที่กฎหมายอนุญาตโดยแสดงออกชัด

มาตรา ๘๗๓ ถ้าบุคคลคนหนึ่งตกลงเข้ารับเป็นหนี้อีกแพนกหนึ่งเพื่อใช้หนี้การพนัน ฤๅขันต่อ ซึ่งเป็นโมฆะนั้นไซร้ ท่านว่าหนี้แพนกนั้นก็เป็นโมฆะด้วย

แต่ตั๋วเงินที่ได้ออกให้ ฤๅสลักหลังตามความในลักษณะ ๒๑ อันว่าด้วยตั๋วเงินนั้น ถึงทำเพื่อใช้หนี้ในการพนันฤๅขันต่อ ท่านว่าเถ้าอยู่ในมือผู้ทรงไว้โดยสุจริต ก็ย่อมสมบูรณ์

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๙๓๔ บุคคลผู้ชำระหนี้ตามสัญญาการพนัน กฎหมายต่อโดยคนรู้นั้น ท่านว่าไม่มีสิทธิที่จะเอาคืนได้

ลักษณ ๑๕
บาญชีเดิรสพัด

มาตรา ๙๓๕ จันว่าสัญญาบาญชีเดิรสพัดนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลสองคนตกลงกันว่า กิจการค้าขายในระหว่างเขาทั้งสองนั้น ให้คนบาญชีแยกออกเป็นบาญชีหลายตัวและหักหนีกลบลบกันแล้วคงชำระเงินกันแต่ส่วนที่

มาตรา ๙๓๖ ผู้เป็นคู่สัญญาจะตกลงกันให้มีบาญชีเดิรสพัดหลายบานในขณะเดียวกันก็ได้

มาตรา ๙๓๗ การนำตั๋วเงินลงเป็นรายการในบาญชีเดิรสพัดนั้น ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่ามีเงื่อนไขว่าจะชำระเงินตามตั๋วนั้น ถ้าและตั๋วนั้นมิได้ชำระไซร้ จะเพิกถอนรายการอันนั้นเสียก็ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๙๗๘ ผู้ค้ำประกันคู่สัญญาฝ่ายใดในบาญชีเดิรสพัดย่อมรับประกันการชำระเงินส่วนที่ขาดซึ่งคู่สัญญาฝ่ายนั้นจะพึงชำระเมื่อหักทอนบาญชีกัน

มาตรา ๙๗๙ บาญชีนั้นต้องหักทอนตามเวลาซึ่งผู้เปนคู่สัญญาได้ตกลงกันไว้ ถ้ามิได้ตกลงกันไว้ไซร้ ต้องหักทอนบาญชีตามเวลาซึ่งกำหนดโดยจารีตประเพณี

มาตรา ๙๘๐ คู่สัญญาฝ่ายใดจะเลิกสัญญาบาญชีเดิรสพัด และให้หักทอนบาญชีกันเสียในเวลาใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๙๘๑ สัญญาบาญชีเดิรสพัดย่อมระงับสิ้นไป และต้องหักทอนบาญชี เมื่อฝ่ายหนึ่งตาย ถูกศาลเปนผู้ไร้ความสามารถ

มาตรา ๙๘๒ เงินส่วนที่ขาดนั้น ถ้าค้างชำระ ท่านให้คิดดอกเบี้ยนับแต่วันที่หักทอนบาญชีเสร็จเปนต้นไป

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๓ หนี้อันเกิดแต่บาญชีเดินสะพัดนั้น ย่อมระงับสิ้นไป
โดยอายุความหกปีนับแต่วันหักทอนบาญชีเสร็จ

ลักษณ ๒๐
ประกันภัย

หมวด ๑
บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา ๘๖๗ อันว่าสัญญาประกันภัย คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง
ตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทน ฤๅใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ในกรณีวินาศภัย
ฤๅในเหตุอย่างอื่นดังได้ระบุไว้ในสัญญา และในการนี้บุคคลอีกคนหนึ่ง
ตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่า เบี้ยประกันภัย

มาตรา ๘๖๘ ตามข้อความในลักษณนี้

คำว่า "ผู้รับประกันภัย" ท่านหมายความว่า คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลง
จะใช้ค่าสินไหมทดแทน ฤๅใช้เงินจำนวนหนึ่งให้นั้น

คำว่า "ผู้เอาประกันภัย" ท่านหมายความว่า คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลง
จะส่งเบี้ยประกันภัย

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

คำว่า "ผู้รับประโยชน์" ท่านหมายความว่า บุคคลผู้จะพึงได้รับค่าสินไหมทดแทน ฤๅรับจำนวนเงินใช้ให้

อนึ่งผู้เอาประกันภัยและผู้รับประโยชน์นั้น จะเป็นบุคคลคนหนึ่งคนเดียวกันก็ได้

มาตรา ๘๘๖ ถ้าในเหตุที่ทำสัญญาประกันภัยกันนั้น หามูลประกันภัยกันมิได้ไซร้ สัญญาอันนั้นท่านว่าเป็นโมฆะ

มาตรา ๘๘๗ เมื่อคู่สัญญาประกันภัยยกเอาภัยใดโดยเฉพาะขึ้นเป็นข้อพิจารณาในการวางกำหนดจำนวนเบี้ยประกันภัย และภัยเช่นนั้นสิ้นไปหามีไม่แล้ว ท่านว่าภายแต่นั้นไปผู้เอาประกันภัยชอบที่จะได้ลดเบี้ยประกันภัยลงตามส่วน

มาตรา ๘๘๘ ถ้าในเวลาทำสัญญาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยก็ดี ฤๅในกรณีประกันมรณภัย บุคคลอันการใช้เงินย่อมอาศัยความทรงชีพฤๅมรณะของเขานั้นก็ดี รู้อยู่แล้วละเว้นเสียไม่เปิดเผยข้อความจริงซึ่งอาจจะได้จูงใจผู้รับประกันภัยให้ยอมบัดไม่ยอมทำสัญญา ฤๅให้เรียกเบี้ยประกันภัยสูงขึ้นยิ่ง ฤๅว่ารู้อยู่แล้วแถลงข้อความเช่นว่านั้นเป็นความเท็จไซร้ ท่านว่าสัญญานั้นเป็นโมฆะ

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ~~๘๘~~ ถ้าผู้รับประกันภัยได้รู้ข้อความจริงดังกล่าวในมาตรา ~~๘๘~~ นั้นก็ดี ถ้ารู้ว่าข้อแถลงความเป็นความเท็จก็ดี ถ้าควรจะได้รู้เช่นนั้น หากใช้ความระมัดระวังดังจะพึงคาดหมายได้แต่วิญญูชนก็ดี ท่านให้พึงว่าสัญญานั้นเป็นอันสมบูรณ์

มาตรา ~~๘๘~~ อันสัญญาประกันภัยนั้น ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือท่านว่าเป็นโมฆะ

~~มาตรา ๘๘~~ กรมธรรม์ประกันภัย~~นั้นไม่ว่าชนิดใดๆ~~ ท่านให้ทำอย่างน้อยเป็นสองฉบับ และให้ส่งมอบแก่ผู้เอาประกันภัยฉบับหนึ่ง

กรมธรรม์ประกันภัย ต้องลงลายมือชื่อของผู้รับประกันภัยและมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุที่เอาประกันภัย

(๒) ภัยใดซึ่งผู้รับประกันภัยรับเสี่ยง

~~(๓) ราคาแห่งมูลประกันภัย ถ้าได้กำหนดกันไว้~~

(๔) จำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัย

(๕) จำนวนเบี้ยประกันภัย และวิธีส่งเบี้ยประกันภัย

(๖) วันเวลาเริ่มต้น และวันเวลาถึงที่สุดแห่งการประกันภัย

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

(๗) ชื่อ ฤๅญี่ห้อของผู้รับประกันภัย

(๘) ชื่อ ฤๅญี่ห้อของผู้เอาประกันภัย

(๙) ถ้ามีตัวผู้รับประโยชน์ ชื่อของผู้รับประโยชน์

(๑๐) ลงวันที่หนังสือสัญญาประกันภัย

(๑๑) สถานที่ และวันที่ได้ออกกรมธรรม์ประกันภัย

มาตรา ๘๖๒ อันสัญญาประกันภัยทเล ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายทเล

หมวด ๒
ประกันวินาศภัย

ส่วนที่ ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๘๖๓ อันคำว่า "วินาศภัย" ในหมวดนี้ ท่านหมายรวมเอาความเสียหายอย่างใด ๆ บันดาซึ่งจะพึงประมาณเป็นเงินได้

มาตรา ๘๖๔ ถ้าได้ทำสัญญาประกันภัยเป็นสองราย ฤๅกว่านั้นพร้อมกันเพื่อความวินาศภัยอันเดียวกันและจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยรวมกันทั้งหมดนั้นท่วมจำนวนที่วินาศจริงไซร้ ท่านว่าผู้รับประโยชน์ชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนเพียงเสมอจำนวนวินาศจริงเท่านั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ผู้รับประกันภัยแต่ละคนต้องใช้เงินจำนวนวินาศจริง แบ่งตามส่วนมากน้อยที่คนได้รับประกันภัยไว้

อันสัญญาประกันภัยทั้งหลาย ถ้าลงวันเดียวกัน ท่านให้ถือว่าได้ทำพร้อมกัน

มาตรา ๘๘๕ ถ้าได้ทำสัญญาประกันภัยเป็นสองราย ฤๅกว่านั้น สืบเนื่องเป็นลำดับกัน ท่านว่าผู้รับประกันภัยคนแรกจะต้องรับใช้ความวินาศภัยก่อน ถ้าและจำนวนเงินซึ่งผู้รับประกันภัยคนแรกได้ใช้นั้นยังไม่คุ้มจำนวนวินาศภัยไซร้ ผู้รับประกันภัยคนถัดไปก็ต้องรับใช้ส่วนที่ยังขาดอยู่นั้นต่อ ๆ กันไปจนกว่าจะคุ้มวินาศ

มาตรา ๘๘๖ ผู้เอาประกันภัยจะเลิกสัญญาเสียแต่ก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่บ่วงแห่งภัยก็ได้ แต่ผู้รับประกันภัยชอบที่จะได้รับเบี้ยประกันภัยถึงจำนวน

มาตรา ๘๘๗ ถ้าในระวางอายุสัญญาประกันภัยนั้น มูลประกันภัยได้ลดน้อยถอยลงไปหนักไซร้ ท่านว่าผู้เอาประกันภัยชอบที่จะได้ลดจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยไว้ และลดจำนวนเบี้ยประกันภัย

การลดจำนวนเบี้ยประกันภัยนั้น ให้เป็นผลต่อในอนาคต

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๘๘ ผู้รับประกันภัยหาอาจจะเรียกลดจำนวนค่าสินไหมทดแทนอันตนจะต้องใช้นั้นได้ไม่ เว้นแต่จะพิศูจน์ได้ว่ามูลประกันภัยตามที่คู่สัญญาได้ตกลงกันไว้นั้นเป็นจำนวนสูงเกินไปหนัก

มาตรา ๘๘๙ ถ้าผู้เอาประกันภัยได้ส่งเบี้ยประกันภัยเพื่อการประกันภัยในวัตถุอันใดแล้วโอนวัตถุนั้นไปไซร้ ท่านว่าสิทธิที่จะรับค่าสินไหมทดแทนก็ย่อมโอนตามไปด้วย

ถ้าในการโอนเช่นนี้ข้อแห่งภัยเปลี่ยนแปลงไป ฤๅเพิ่มขึ้นหนักไซร้ ท่านว่าสัญญาประกันภัยนั้นกลายเป็นโมฆะ

มาตรา ๘๙๐ ถ้าผู้รับประกันภัยต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย ผู้เอาประกันภัยจะเรียกให้ส่งหลักทรัพย์เป็นประกันให้แก่ตนตามสมควรก็ได้ ถ้าและไม่ส่ง ผู้เอาประกันภัยจะเลิกสัญญาเสียก็ได้

ถ้าผู้เอาประกันภัยต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย ท่านให้ใช้วิธีเดียวกันนี้บังคับตามควรแก่เรื่อง แต่กระนั้นก็ดี ถ้าเบี้ยประกันภัยได้ส่งแล้วเป็นเหตุให้การประกันภัยมีอายุไปชั่วระยะเวลามากน้อยเท่าใดไซร้ ท่านห้ามมิให้ผู้รับประกันภัยเลิกสัญญาก่อนระยะเวลานั้นสุดลง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๑๐๐๐ ผู้รับประกันภัยจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) เพื่อจำนวนวินาศภัยอันแท้จริง

(๒) เพื่อความบุบสลายอันเกิดแก่ทรัพย์สินซึ่งได้เอาประกันภัยไว้เพราะได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องปัดความวินาศภัย

(๓) เพื่อบันดาค่าใช้จ่ายอันสมควรซึ่งได้เสียไป เพื่อรักษาทรัพย์สินซึ่งเอาประกันภัยไว้นั้นมิให้วินาศ

อันจำนวนวินาศจริงนั้นท่านให้คิดราคาณสถานที่และในเวลาซึ่งเหตุวินาศภัยนั้นได้เกิดขึ้น อนึ่งจำนวนเงินซึ่งได้เอาประกันภัยไว้นั้น ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นหลักประมาณอันถูกต้องในการคิดราคาเช่นว่านั้น

ท่านห้ามมิให้คิดค่าสินไหมทดแทนเกินไปกว่าจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยไว้

มาตรา ๑๐๐๒ ค่าใช้จ่ายในการคิดราคาวินาศภัยนั้น ท่านว่าผู้รับประกันภัยต้องเป็นผู้ออกใช้

มาตรา ๑๐๐๓ ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับใช้ในเมื่อความวินาศภัยฤๅเหตุอื่นซึ่งได้ระบุไว้ในสัญญานั้นได้เกิดขึ้นเพราะความทุจริต ฤๅความประมาทเลินเล่ออย่างอุกฤษฐของผู้เอาประกันภัย ฤๅผู้รับประโยชน์

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๑๐๐๔ ถ้าคู่สัญญามิได้ตกลงกันไว้เป็นประการอื่น ท่านว่าผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับใช้ในเมื่อความวินาศได้เกิดขึ้นโดยสภาพ ฤๅเพราะความชำรุดบกพร่องของวัตถุอันได้เอาประกันภัยไว้นั้นเอง ฤๅเพราะความเสื่อมเปลืองอันเป็นธรรมดาแห่งวัตถุนั้น

มาตรา ๑๐๐๕ ถ้าความวินาศภัยนั้นได้เกิดขึ้นเพราะความผิดของบุคคลภายนอกไซร้ ผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปเป็นจำนวนเพียงใด ผู้รับประกันภัยย่อมเข้ารับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัยและของผู้รับประโยชน์ซึ่งมีต่อบุคคลภายนอกเพียงนั้น.

ถ้าผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปแต่เพียงบางส่วนไซร้ ท่านห้ามมิให้ผู้รับประกันภัยนั้นใช้สิทธิของตนให้เสื่อมเสียสิทธิของผู้เอาประกันภัย ฤๅผู้รับประโยชน์ ในการที่จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกเพื่อเศษแห่งจำนวนวินาศนั้น

มาตรา ๑๐๐๖ ถ้าสัญญาประกันภัยมีข้อกำหนดไว้ว่า เมื่อเกิดเหตุวินาศขึ้นผู้เอาประกันภัย ฤๅผู้รับประโยชน์จำต้องแจ้งเหตุแก่ผู้รับประกันภัยภายในระยะเวลาเท่าใดไซร้ หากผู้รับประกันภัยได้รู้เหตุวินาศภายในเวลากำหนดโดยทางอื่นแล้ว ท่านว่าผู้เอาประกันภัย ฤๅผู้รับประโยชน์ก็ไม่จำต้องส่งคำบอกกล่าวเช่นนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๑๐๐๗ ความจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้น ท่านว่าย่อมระงับสิ้นไปโดยอายุความสองปีนับแต่วันวินาศภัย

ความจะต้องรับใช้เบี้ยประกันภัยนั้น ท่านว่าย่อมระงับสิ้นไปโดยอายุความสองปีนับแต่วันถึงกำหนดส่งใช้

ส่วนที่ ๒ วิธีเฉภาะการประกันภัยในการรับขน

มาตรา ๑๐๐๘ อันสัญญาประกันภัยในการรับขนนั้น ย่อมคุ้มถึงความวินาศภัยทุกอย่างซึ่งอาจเกิดแก่ของที่รับขนในระวางเวลาตั้งแต่ผู้รับขนได้รับของไปจนได้ส่งมอบของนั้นแก่ผู้รับตราส่ง และจำนวนค่าสินไหมทดแทนนั้นต้อง กำหนดตามที่ของซึ่งขนส่งนั้นจะได้มีราคาเมื่อถึงตำบลอันกำหนดให้ส่ง

มาตรา ๑๐๐๙ ถ้าของซึ่งขนส่งนั้นได้เอาประกันภัย—— เมื่อของในระวางส่งเดินทางไป ท่านให้คิดมูลประกันภัยในของนั้นนับรวมทั้งราคาของณสถานที่และในเวลาที่ผู้รับขนได้รับของ และให้เพิ่มค่าระวางส่งของไปยังสถานที่ส่งมอบแก่ผู้รับตราส่งกับทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เนื่องด้วยการส่งของไปนั้นเข้าด้วย

กำไรอันจะพึงได้ในเวลาเมื่อส่งมอบของนั้นย่อมจะคิดรวมเข้าเป็นมูลประกันภัยได้ต่อเมื่อได้มีข้อตกลงกันไว้เช่นนั้นชัดแจ้ง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๖๐

มาตรา ๑๐๐๐ อันสัญญาประกันภัยในการรับขนนั้น ถึงแม้การรับขนจะต้องสดุดหยุดลงชั่วขณะ ฤาจะต้องเปลี่ยนทาง ฤาเปลี่ยนวิธีรับขนอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเหตุจำเป็นในระวางส่งเดิรทางก็ดี ท่านว่าสัญญานั้นก็ย่อมคงเป็นอันสมบูรณ์อยู่ เว้นแต่จะได้ระบุไว้ในสัญญาเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๐๐๑ อันกรมธรรม์ประกันภัยในการรับขนนั้น นอกจากที่ได้ระบุไว้แล้วในมาตรา ๕๘๐ ต้องมีรายการเพิ่มขึ้นอีกดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) ระบุทางและวิธีรับขน

(๒) ชื่อ ฤาญี่ห้อของผู้รับขน

(๓) สถานที่ซึ่งกำหนดให้รับและส่งมอบของ

(๔) กำหนดระยะเวลารับขนตามแต่มี

ส่วนที่ ๓ ประกันภัยค้ำจุน

มาตรา ๑๐๐๒ อันว่าประกันภัยค้ำจุนนั้น คือสัญญาประกันภัยซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงว่าจะใช้ค่าสินไหมทดแทนในนามของผู้เอาประกันภัยเพื่อความวินาศภัยอันเกิดขึ้นแก่บุคคลอีกคนหนึ่ง และซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบ

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

บุคคลผู้ต้องเสียหายชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนตามที่ตนควรจะได้นั้นจากผู้รับประกันภัยโดยตรง แต่ค่าสินไหมทดแทนเช่นว่านี้หาอาจจะเกินไปกว่าจำนวนอันผู้รับประกันภัยจะพึงต้องใช้ตามสัญญานั้นได้ไม่ ในคดีระวางบุคคลผู้ต้องเสียหายกับผู้รับประกันภัยนั้น ท่านให้ผู้ต้องเสียหายเรียกตัวผู้เอาประกันภัยเข้ามาในคดีด้วย

อนึ่งผู้รับประกันภัยนั้นแม้จะได้ส่งค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว ก็ยังหาหลุดพ้นจากความจะต้องรับผิดต่อบุคคลผู้ต้องเสียหายนั้นไม่ เว้นแต่ตนจะพิสูจน์ได้ว่าสินไหมทดแทนนั้นผู้เอาประกันภัยได้ใช้ให้แก่ผู้ต้องเสียหายแล้ว

มาตรา ๘๘๕ ๑๐๐๓ ถ้าค่าสินไหมทดแทนอันผู้รับประกันภัยได้ใช้ไปโดยคำพิพากษานั้นยังไม่คุ้มยอดจำนวนวินาศภัยไซร้ ท่านว่าผู้เอาประกันภัยก็ยังคงต้องรับใช้จำนวนที่ยังขาด เว้นไว้แต่บุคคลผู้ต้องเสียหายจะได้ละเลยเสียไม่เรียกตัวผู้เอาประกันภัยเข้ามาสู่คดีด้วยดังกล่าวไว้ในมาตราก่อน

หมวด ๓

ประกันมรณภัย

มาตรา ๘๘๕ ๑๐๐๔ ในสัญญาประกันมรณภัยนั้น การใช้จำนวนเงินย่อมอาศัยความทรงชีพ ฤๅมรณของบุคคลคนหนึ่ง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๘๘๕ จำนวนเงินอันจะพึงใช้นั้น จะชำระเป็นเงินจำนวนเดียว ฤๅเป็นเงินรายปีก็ได้สุดแล้วแต่จะตกลงกันระวางคู่สัญญา

มาตรา ๘๘๖ ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้เป็นผู้รับประโยชน์เองด้วยไซร้ ผู้เอาประกันภัยย่อมมีสิทธิที่จะโอนประโยชน์แห่งสัญญานั้นให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่งได้ เว้นแต่จะได้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้รับประโยชน์ไปแล้ว และผู้รับประโยชน์ได้บอกกล่าวเป็นหนังสือไปยังผู้รับประกันภัยแล้ว ว่าตนจำนงจะถือเอาประโยชน์แห่งสัญญานั้น

มาตรา ๘๘๗ ในกรณีเพิกถอนสัญญาตามความในมาตรา ๘๘๕ ผู้รับประกันภัยต้องคืนเงินให้แก่ผู้เอาประกันภัย ฤๅทายาทของผู้นั้น เป็นค่าไถ่ถอนกรมธรรม์ประกันภัย

มาตรา ๘๘๘ การใช้เงินอาศัยเหตุความทรงชีพ ฤๅมรณะของบุคคลผู้ใด แม้ได้แถลงอายุของบุคคลผู้นั้นไว้คลาดเคลื่อนไม่ถูกต้องเป็นเหตุให้ได้กำหนดจำนวนเบี้ยประกันภัยไว้ต่ำไซร้ ท่านให้ลดจำนวนเงินอันผู้รับประกันภัยจะพึงต้องใช้นั้นลงตามส่วน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

แต่ถ้าในขณะที่ทำสัญญานั้น ผู้รับประกันภัยพิสูจน์ได้ว่าในขณะที่ทำสัญญานั้น อายุที่ถูกต้องแท้จริงอยู่นอกจำกัดอัตราตามทางค้าปรกติของเขาแล้ว ท่านว่าสัญญานั้นเป็นโมฆียะ

มาตรา ๑๐๑๙ ผู้เอาประกันภัยชอบที่จะเลิกสัญญาประกันภัยเสียในเวลาใด ๆ ก็ได้ด้วยการงดไม่ส่งเบี้ยประกันภัยต่อไป ถ้าและได้ส่งเบี้ยประกันภัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีไซร้ ท่านว่าผู้เอาประกันภัยชอบที่จะได้รับเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย ฤๅรับกรมธรรม์ใช้เงินสำเร็จจากผู้รับประกันภัย

มาตรา ๑๐๒๐ เมื่อใดจะต้องใช้จำนวนเงินในเหตุมรณของบุคคลคนหนึ่งคนใด ท่านว่าผู้รับประกันภัยจำต้องใช้เงินนั้นในเมื่อมรณภัยอันนั้นเกิดขึ้น เว้นแต่

(๑) บุคคลผู้นั้นได้กระทำอัตวินิบาตด้วยใจสมัคภายในปีหนึ่งนับแต่วันทำสัญญา ฤๅ

(๒) บุคคลผู้นั้นถูกผู้รับประโยชน์ฆ่าตายโดยเจตนา

ในกรณีที่ ๒ นี้ ท่านว่าผู้รับประกันภัยจำต้องใช้เงินค่าไถ่ถอนกรมธรรม์ให้แก่ผู้เอาประกันภัย ฤๅให้แก่ทายาทของผู้นั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๑๐๒๒ ถ้ามรณภัยเกิดขึ้นเพราะความผิดของบุคคลภายนอก ผู้รับประกันภัยหาอาจจะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกนั้นได้ไม่ แต่สิทธิของฝ่ายทายาทแห่งผู้มรณในอันจะได้ค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกนั้นหาสูญสิ้นไปด้วยไม่ แม้ทั้งจำนวนเงินอันจะพึงใช้ตามสัญญาประกันมรณภัยนั้นจะหวนกลับมาได้แก่ตนด้วย

มาตรา ๑๐๒๒ ถ้าผู้เอาประกันภัยได้เอาประกันภัยไว้โดยกำหนดว่าให้ใช้เงินแก่ทายาททั้งหลายของตน จำนวนเงินอันจะพึงใช้นั้นท่านให้พึงเอาเป็นทรัพย์สมบัติส่วนหนึ่งแห่งกองมฤดกของผู้เอาประกันภัย ซึ่งเจ้าหนี้จะเอาใช้หนี้ได้

ถ้าได้เอาประกันภัยไว้โดยกำหนดว่าให้ใช้เงินแก่บุคคลคนใดคนหนึ่งโดยเฉภาะเจาะจง ท่านว่าเฉภาะแต่จำนวนเงินเบี้ยประกันภัยซึ่งผู้เอาประกันภัยได้ส่งไปแล้วเท่านั้น จักเป็นทรัพย์สมบัติส่วนหนึ่งแห่งกองมฤดกของผู้เอาประกันภัย อันเจ้าหนี้จะเอาใช้หนี้ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๖๕

ลักษณะ ๒๑

ตั๋วเงิน

หมวด ๑

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๑๐๒๓ อันตั๋วเงินตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายนี้มีสามประเภท ๆ หนึ่ง คือตั๋วแลกเงิน ประเภทหนึ่ง คือตั๋วสัญญาใช้เงิน ประเภทหนึ่ง คือเช็ค

มาตรา ๑๐๒๔ ข้อความอันใดซึ่งเขียนลงในตั๋วเงินถ้ามิได้เป็นไปตามข้อความบทบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายลักษณะนี้โดยชัดแจ้งแล้ว ท่านว่าหาเป็นผลอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ตั๋วเงินนั้นไม่

มาตรา ๑๐๒๕ บุคคลผู้ลงลายมือชื่อของตนในตั๋วเงินย่อมจะต้องรับผิดชอบตามเนื้อความในตั๋วเงินนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๑๐๒๖ บุคคลผู้ลงแต่เครื่องหมายอย่างหนึ่งอย่างใดในตั๋วเงินดังเช่นแกงได ฤๅพิมพ์ลายนิ้วมือ แม้ถึงว่าจะมีพยานรับรองก็ดี ท่านว่าไม่อาจใช้สิทธิและไม่เข้ารับผิดชอบอันเกิดแต่วิธีเฉพาะการเรื่องตั๋วเงิน

มาตรา ๑๐๒๗ ถ้าผู้แทนลงลายมือชื่อของตนในตั๋วเงินและมิได้เชิญแถลงว่ากระทำการแทนผู้ใดไซร้ ท่านว่าตัวแทนย่อมเป็นผู้รับผิดตามความในตั๋วเงินนั้น

มาตรา ๑๐๒๘ โดยว่าคู่สัญญาในตั๋วเงินจะเป็นผู้ไร้ความสามารถฝ่ายหนึ่ง ฤๅหลายฝ่ายก็ดี ท่านว่าถึงฉะนั้นตั๋วเงินก็ย่อมสมบูรณ์ในฝ่ายที่มีความสามารถ

มาตรา ๑๐๒๙ ท่านมิให้ศาลอนุญาตส่อนวลาอันจะต้องใช้เงินตามตั๋วเงิน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

28 / 250

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

NO THIS PAGE IN ORIGINAL

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University Thanuratana Library ๒๕๖๓

หมวด ๒
ตั๋วแลกเงิน

ส่วนที่ ๑ การออกตั๋วแลกเงิน

มาตรา ๑๐๓๔ อันว่าตั๋วแลกเงินนั้น คือหนังสือตราสารซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้สั่งจ่าย สั่งบุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้จ่าย ให้ใช้เงินจำนวนหนึ่งแก่บุคคลคนหนึ่ง ฤๅให้ใช้ตามคำสั่งของบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับเงิน

มาตรา ๑๐๓๕ อันตั๋วแลกเงินนั้นต้องลงวัน ลงลายมือชื่อผู้สั่งจ่าย และต้องมีรายการดังกล่าวต่อไปนี้

(๒) จำนวนเงินเป็นแน่นอน

(๓) ชื่อ ฤๅญี่ห้อผู้จ่าย

(๔) ชื่อ ฤๅญี่ห้อผู้รับเงิน

(๔) คำสั่งให้ใช้เงินโดยไม่มีเงื่อนไข

(๔) วันถึงกำหนดที่จะต้องใช้เงิน

(๕) สถานที่ใช้เงิน

มาตรา ๑๐๓๖ จำนวนเงินนั้นต้องเขียนแสดงเป็นตัวอักษรครั้งหนึ่งเป็นอย่างน้อย

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๑๐๓๗ ถ้าจำนวนเงินเขียนแสดงไว้ทั้งเป็นตัวอักษรและตัวเลข และที่แสดงไว้ทั้งสองอย่างนั้นไม่ตรงกันไซร้ ท่านให้ถือเอาจำนวนที่แสดงไว้เป็นอักษรเป็นใช้ได้

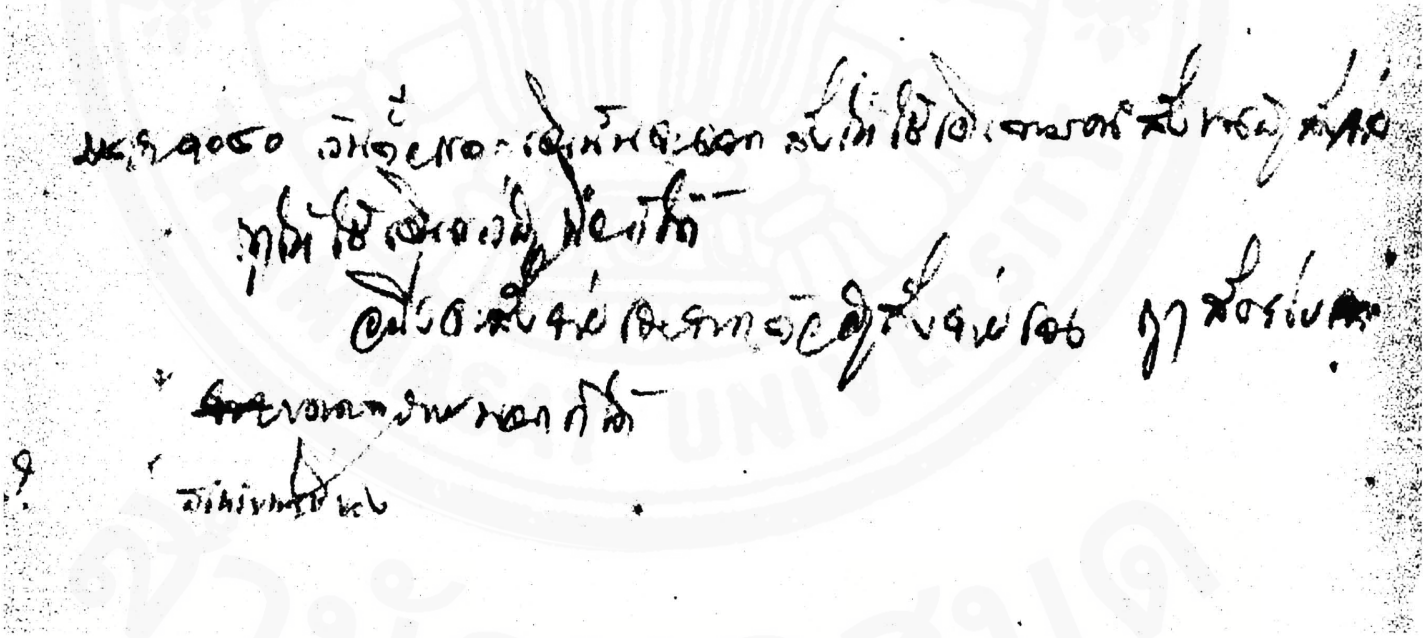
มาตรา ๑๐๓๘ ถ้าจำนวนเงินได้เขียนแสดงไว้เป็นตัวอักษรหลายแห่ง และที่แสดงไว้หลายแห่งนั้นไม่ตรงกันไซร้ ท่านให้ถือเอาจำนวนน้อยที่สุดเป็นใช้ได้

มาตรา ๑๐๓๙ ข้อความกำหนดดอกเบี้ยเขียนลงไว้ในตั๋วเงินนั้น ท่านว่าย่อมสมบูรณ์

มาตรา ๑๐๔๐ บุคคลจะออกตั๋วแลกเงินสั่งให้ใช้เงินแก่ตนเอง ฤๅให้ใช้ตามคำสั่งของตนก็ได้

มาตรา ๑๐๔๑ บุคคลจะออกตั๋วแลกเงินสั่งให้จ่ายเงินจากตนเองก็ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563